

901.2(01)
Б592

УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК
ПИСАННІВ

АКАДЕМИКА

А. Е. КРИМСЬКОГО.

(Доповнена відбитка з 1-ої книжки Записок Історично-Філологічного Відділу)

10279

03

90254

Державна історична
БІБЛІОТЕКА УРСР

Р

2020

10

У Києві

В друкарні Української Академії Наук
1926

2699

Дозволяється випустити в світ.
За Неодмінного Секретаря Академії Наук, акад. *С. Єфремов.*

Київський Окрліт, № 232, 1926.
З друкарні Української Академії Наук
Зам. № 197—1200 прим.

Життєпис академіка Агатангела Евтимовича Кримського.

Агатангел Евтимович Кримський народивсь 3/15 січня 1871 року в Володимирі Волинському, в сім'ї вчителя історії та географії, з бахчесарайського татарського роду, що в кінці XVII в. переселився з Криму до Литви. Середню освіту переходив спершу в Острозькій прогімназії на Волині (1881-1884), далі в Київській II гімназії (1884-1885), а завершив у Колегії Павла Галагана в Києві (1885-1889), де на його наукові інтереси мав велику силу відомий український філолог П. Г. Житецький. Далі скінчив Спеціальні класи Лазаревського Інституту східних мов у Москві (1892), і за його наукові праці, які почав він друкувати ще на студентській лаві, професорська рада залишила його при кафедрі арабської філології. Після того, щоб придбати ширші наукові методи, він одбув ще й геть увесь курс історично-філологічного факультету Московського університету, працюючи на семінарях, як звичайний студент (1892-1896), а як скінчив курс університету, то його залишено при кафедрі «руської» (себ-то і української) філології; найближчі його університетські вчителі — філологи Всеволод Міллер і Роман Брандт та історик Гер'є. Магістерські іспити поодбував А. Е. Кримський на обох факультетах — орієнталістичному і філологічному.

На роки 1896-1898 одкомандировано А. Е. Кримського до арабських країв готуватися до арабської професури та попрацювати в арабських рукописних бібліотеках (переважно в сирійському Бейруті та на Лівані); одтоді він зробився співробітником арабських наукових часописей (1898) і прибирав силу наукового матеріалу, що його обробляти стане ще на багацько літ. Як вернув до Москви, то перші два роки після повороту викладав обов'язковий курс арабської мови й письменства в Спеціальних Класах як приват-доцент (1898-1900).

В-осени 1900 року обібрано його з приват-доцентури на професуру арабської філології, а рівночасно, за поданням од проф. В. І. Гер'є, ще й на кафедру східньої історії; і на тих двох кафедрах А. Е. Кримський постійно професорував (попереду як екстра-ординарний професор, потім як ординарний) вісімнадцять літ, аж до кінця свого побуту в Москві, до осені 1918 року, коли він перейшов до Києва в Державний Український Університет на кафедру східньої історії. В Москві не раз доручалося проф. А. Е. Кримському викладати, протягом де-

кількох літ, ще й інші філологічні курси, як от перську мову й письменство після смерти академіка Хв. Євг. Корша (три роки, 1915-1918), а часами доручалася йому й кафедра турецької мови.

А. Е. Кримський є член багатьох наукових товариств, російських українських та чужоземних. Він довголітній незмінний Секретар Східнього Відділу Московського Археологічного (колись «Императорскаго») Товариства (1900-1918) і редактор його органу «Древности Восточныя», де вміщено й багато праць власних А. Е. Кримського. Так само він є переважний довголітній редактор, а в значній мірі і автор серії «Труды по востоковѣдѣнію, издаваемыя Лазаревскимъ Институтомъ восточныхъ языковъ», де двадцять шість томів монографічних — розвідки самого проф. Кримського. Він же є керівничий східнього відділу й постійний автор трохи чи не всіх східніх статей, що містяться в енциклопедичних словарях т-ва Брокгауза з Ефроном та т-ва бр. Гранат.

В київському Українському Науковому Товаристві, де головує проф. М. С. Грушевський, проф. А. Е. Кримського, відколи він переїхав до Києва, обрано на заступника Голови (1918), і він, знов, є з 1918 р. голова Філологічної Секції Наукового Товариства.

До Української Академії Наук закликано проф. А. Е. Кримського на кафедру філології арабо-іранської; та на думці малося, що він, автор історичної «Української граматики» та всяких розвідок з історії української мови і практичний добрий знавець рідної лексики, повинен буде працювати для Академії ще й у царині української філології.

Проф. А. Е. Кримський — відомий не тільки як учений-філолог, але й як український поет-лірик, співець «екзотичних поезій» і як белетрист-прозаїк. Таке явище дуже не рідке серед українців. В грудні 1906 року, з приводу 25-літнього юбілея Б. Д. Грінченка, один критик (у «Южноій Зарѣ») був зазначив: «Те, що можна сказати про корифеїв української літератури — Костомарова, Куліша, Драгоманова, Франка, Кримського та інших, цілком справедливо можна прикласти до Б. Д. Грінченка: він і поет, і белетрист, і публіцист, і критик, і учений» (див. «Рада», 1906, № 91). От тільки публіцистом проф. Кримський являється аж надто мало...

Друкувати почав А. Е. Кримський найперше по-українськи, а не по-російськи, з 1889 року, в Галичині; і більшість його українських писань, через цензурні заборони, тільки в Галичині й виходила.

(1918, у падолисті)

[1918 року Спільне Зібрання новозаснованої Української Академії Наук обрало акад. А. Е. Кримського на посаду Неодмінного Секретаря, і на тій посаді він, за поновними обраннями, перебуває й досі. Після од'їзду акад. Д. І. Багалія з Києва до Харкова, Історично-філологічний Відділ обрав акад. А. Е. Кримського на голову Відділа. Відколи закладено в Києві дослідчу кафедру мовознавства, акад.

А. Е. Кримський є голова тієї катедри. Разом з тим він головує в академічній «Комісії для складання Словника Живої Мови», в «Інституті Наукової Мови», в Гебраїстичній Комісії.

Сильних переслідувань довелося зазнати акад. Кримському за окупації Денікинської 1919 р. та польської 1920 р. (стояв під розстрілом, обвинувачений в причетності до редакції підпольного органу «Głos Komunisty»).

В червні 1925 р. обрано акад. А. Е. Кримського на члена ВУЦВК-а].

Бібліографічний покажчик друкваних писань проф. А. Е. Кримського.

З дуже ясної літературно-наукової бібліографії писань проф. А. Е. Кримського подається тут спис тільки того матеріялу, який пощастило тепер зафіксувати. Пропуски в цьому спискові — річ неминуча. Для частини спеціально-наукової дають певну поміч бібліографічні покажчики в оцих виданнях: 1) «Тридцатилѣтіе Специальныхъ Класовъ Лазаревскаго Института Восточныхъ языковъ». М. 1902, ст. 133-136; 2) «Труды по востоковѣдѣнію», т. XXXV (М. 1911), ст. 373-387; 3) юбілейний «Словарь членовъ Общества Любителей Россійской словесности» (М. 1912); 4) біографічний словник: Unsere Zeitgenossen («Wer ist es?»), вид. ДеГенера, VII Ausgabe (Ляйпц. 1914), ст. 925; 5) «Императорское Московское Археологическое Общество въ первое 50-лѣтіе его существованія», т. II. М. 1915, отд. 1-й, ст. 182-183, та отд. 2-й, ст. 96-98; 6-8) статті «Крымскій» в російських «Энциклопедическихъ словаряхъ» Брокгауза й Ефрона, та т-ва бр. Гранатъ, та вид. «Просвѣщеніе» (Большая Энциклопедія); 9) по татарськи стаття «Крымскій» в бахчесарайському «Терджимані» 1915 р., № 204 (з важними біографічними даними).

I.

Енциклопедичні орієнталістичні статті в словарях Брокгауза й Ефрона та т-ва бр. Гранат.

В першому виданні петербурзького «Энциклопедическаго Словаря Брокгауза и Ефрона» починаючи з букви «Д» (од 1893 до 1905 рр.) А. Е. Кримський умістив 198 енциклопедичних статей із східної історії, філології, літератури, й етнографії. В другому виданні (з 1911 до 1918 р., од букви «А» до «О») таких статей дав він 304. Споміж них важніші:

а) з історії ісламу, арабів та мусулманських або співмусулманських народів: Аравія, Мохаммедъ, Коранъ, Сунна, Мусульманство; — Халифатъ, Абу-Бакръ, Омаръ, Османъ, Алії, Омейяды; — Хариджиты, Мо'тазилиты, Шитство, Исмаилиты, Махди, Карматы, Носейриты, Суфизмъ, Мюридизмъ, Мевлевіи, Езиды, Али-плахи, Ваххабиты, Бабизмъ; — Ихшиды, Фатымиды, Сельджуки, Нуреддинъ

і Саладинъ, Эйюбиды; — Мавры, Альморавиды и Альмохады, Гранадское эмирство, Абенсераги; — Персія, Ширванское ханство, Надиръ-шахъ, Фетхъ-Али-шахъ, Насреддинъ - шахъ, Курды; — Марониты і т. ин.

б) з арабського письменства: Арабская литература; — Имруль-кайсъ, Тарафа, Амръ-ибнъ-Кюльсумъ і Харисъ, Антара, Зо-хейръ, Лебидъ, Моаллаки, Хамаса, Хозейлитскія стихотворенія, Шан-фара, Алькама, А'ша, Набита Зобьянскій, «Агани», Ахталь, Джариръ, Фараздакъ; — Башшаръ-ибнъ-Бюрдъ, Абу-Новасъ, Абуль-Атахія, Абу-Теммамъ; — Абу-Фирасъ, Мотанабій, Абуль'аля Ма'аррійскій; — Харирій, Тограйій, ибнъ-аль-Фаридъ, Бусьрій; — Бидпай («Калила и Димна»), «Синдибадова книга», «Варлаамъ и Іоасафъ», «Тисяча и одна ночь», Локманъ; — Халиль, Сибавейхи, Джаухарій, Фирузабай, Соютый; — Арабская філософія, Джахызъ, Газалій, «Аристотелевы врата», «Братство вѣрныхъ друзей», «Чистые братья», і багацько статей про всіх головніших арабських істориків, літописців, географів, учених, філософів і т. ин.

в) з перського письменства: Персидская литература, Дакьки, Фирдоуси, Абу-Сеидъ Мейхенскій, Ансарій Хератскій, Гардизій, Бейхекій, Сенаи, Хейямъ, Энвери, Хакани, Низами, Аттаръ Феридеддинъ, Джелаледдинъ Руми, Саади, Гафизъ, Джами, Девлетъ-шахъ, Мирхондъ, Хондемиръ, Фейзи, Мистеріи у персовъ, і ин.

г) з інших мов: Семитскіе языки, Сирійскій языкъ и литература; — Хамитскіе языки; — Тюркскіе языки, Бурханеддинъ Сивасскій, Хаджи-Халфа, Намыъ Кямаль-бей, Насреддинъ-ходжа, «Сорокъ везирей», Карагезъ і т. ин.

Взагалі переважна частина статей про мусулманський схід ще в першому виданню «Энциклопедического Словаря» Брокгауза й Ефрона належала А. Е. Кримському. А в новому (з 1911 року) виданню цього «Словаря» геть увесь східньо-мусулманський відділ полишено йому.

Так само і в московському «Настольномъ Энциклопедическомъ Словарѣ Т-ва бр. Гранатъ», в останньому виданні (з 1910 року) весь східній відділ ведеться проф. А. Е. Кримським. Досі, з букви «А» до «Х», він дав там бл. 70 провідних статей і поміж ними такі:

Аравія, Арабскій языкъ, Арабская литература; — Магометанство, Магометъ, Сунна, Джинны, Кааба, Кади, Ибадиты, Исмаилиты, Дервиши, Зикръ, Ваххабиты; — Лебидъ, Джариръ, Джаухарій, 1001 ночь; — Халифатъ, Гарунъ-ар-Рашидъ; — Марониты.

Індія; Бібліографія востока; Лазаревскій Институтъ; Миллеръ Всеволодъ.

Семиты, Семитскіе языки; — Ассиро-Вавилонія, Ассиро-вавилонская религія, Вавилонъ; — Сирская литература; — Фалаша, — Хамитскіе языки.

Іранскіе языки; Персія, Персидскій языкъ, Мидія, Зороастръ, Зендъ, Зендъ-Авеста, Гаты; — Персидская литература; — Суфійство; —

Дакыкы, Фирдовсій, Джелиледдинъ Румій, Низамій, Саадій, Гафизъ, Джамій, Девлетъ-шахъ.

Турція (історія), Турецкія літературы, Турецкій языкъ, Татары.

II.

Праці з семітської філології (а з-особна про арабську мову).

Лекції по історії семітських языковъ. Вып. I — Семітськія языки вообще и арабскій языкъ доклассической (Москва 1902, стор. 94 + знімок з Харранського напису). Вып. II — Классическій арабскій языкъ, съ приложеніємъ перевода двухъ главъ изъ ибнъ-Акыли. (Вид. Д. В. Солодова, М. 1903, 275 стор.).

Семітськія языки и народы (по плану Теодора Нельдеке), очерки и обработки А. Крымскаго. Часть I (М. 1903) — загальний огляд; мова жидівсько-фінікійська, арамейська. Часть II (М. 1910) — сирська мова й письменство; вавилоно-асирійська. Часть III (М. 1912) — мови арабські, етіопська; хаміти та хамітські мови. Ст. XI+VII+621 = «Труды по востоковѣдѣнію, издаваемые Лазаревскимъ Институтомъ восточныхъ языковъ», вып. V, №№ 1-3.

Рецензії на «Семітськія языки — а) Н. Переферкович — в «Книжкахъ Восхода» 1903, кн. XI, нб.; б) В. Мінорський — «Русск. Вѣдом.» 1903, верес.-жовт.; в) Л. Мсеріанц — в «Журн. Мин. Нар. Просв.»; г) Н. Глубоковський — «Странникъ» 1904, іюнь, ст. 991-992; д) в арабському журналі «ал-Машриқ» 1904, № 3, ст. 140; е) І. Фішер — «Еврейск. Студентъ» 1916, № 22, ст. 38-39.

Четверту частину «Семітськихъ языковъ» додруковано 1912 року до 164 стор., та в світ ще не випущено, Зміст — критичний огляд сучасної літературної арабської мови. Притому здебільша беруться наочні приклади кричущого антиграматизма — з «Практическаго руководства М. Аттаї» (єдиного підручника, писаного російською мовою і повного помилок проти класичної мови).

Лафз ал-джім ал-'арабіїйе, а халақійїе бія а м шяджаріїйе — по арабськи, в науковому бейрутському журналі «ал-Машриқ» 1898, червень.

Очеркъ произношенія арабскихъ звуковъ, на стор. 2-19 в «Практическомъ руководствѣ къ изученію арабскаго языка» М. Аттаї. М. 1910. («Очеркъ» не підписано, через те приналежність його А. Крымському, що написав його на прохання М. Аттаї, ніде в книжці М. Аттаї не зазначено).

Изъ лекцій по арабскому языку проф. А. Е. Крымскаго: I. Переводы упражненій, помѣщенныхъ въ «Практическомъ руководствѣ» М. О. Аттаї, съ грамматическими поясненіями. II. Тексты для перевода на арабскій языкъ, по «Cours gradué» Лямменса. Вид. «Кассы взаимопомощи студентовъ». М. 1907. Стор. 31 араб. + 38 рос.

До цього треба додати: III. Таблицы поправокъ къ «Практическому руководству М. О. Атгаи» — в додатку до «Семитскихъ языковъ» ч. III, М. 1912, ст. 499—514, та IV: Переводъ изъ комментарія ибнъ-Акыля (ум. 1367) на «Альфіййе» ибнъ-Малика (ум. 1274) — теж у додатку до III частини «Семитскихъ языковъ», 1912, ст. 515—569.

Підстрочник до арабського підручника М. Атгаї знов видрукувано ще й 1916 року, та тільки другу (важчу) частину (од ст. 38-ої). В світ випущено без усякої обгортки.

Рецензія на «Очеркъ изучения финикийской древности» Б. Тураева — в «Этнографическомъ Обзорѣніи», 1894, кн. 19.

Рецензія на дисертацію П. К. Коковцова: «Къ исторіи средневѣковой филологіи и еврейско-арабской литературы. Книга сравненія еврейскаго языка съ арабскимъ ибнъ-Баруна» — в «Этнографическомъ Обзорѣніи», 1895, кн. 24.

III.

3 історії мусулманства.

Исламъ, его возникновение и старѣйшій періодъ его исторіи. Пособіе къ лекціямъ проф. А. Е. Крымскаго по исторіи востока, читаннымъ на II курсѣ Лазаревскаго Института. Москва, 1901, стор. III + 525.

Исторія мусульманства. Самостоятельные очерки, обработки и дополненные переводы изъ Дози и Гольдциера А. Крымскаго. М. 1904, часть I — ст. XXXVI + 166; часть II — ст. 161 + 16; часть III (М. 1912) — ст. III + 25 = «Труды по востоковѣдѣнію» вип. XII і XVIII.

Рецензії на «Исторію мусульманства»: а) В. Бартольд — «Записки Восточнаго Отдѣленія Импер. Русскаго Археологическаго Общества» т. XV (1903) ст. 061—062; б) Н. Орлов — литературное приложеніе къ № 9870 «Новаго Времени», 1903, ст. 9—11; в) А. Хаханов — «Научное Слово» 1903, кн. III, ст. 135—137; г) Луїс Шейхо — в арабському «ал-Машириқ» 1903, № 16, ст. 765 та № 23, ст. 1100—1101; д) В. Мінорський — «Русскія Вѣдомости» 1903 № 41; е) Ісмаїл Гаспринський — в бахчесарайському «Переводчикѣ» 1904 (= 1322), № 30, передовиця «Тюркскій фанатизмъ»; ж) М. Гартман в «Die Welt des Islams» 1913, t. I, Heft 2, p. 161.

Очеркъ исторіи ислама Р. Дози. Переводъ съ французскаго В. И. Каменскаго, съ предисловіемъ и редакціонными примѣчаніями А. Е. Крымскаго. Спб. 1904 (відбитка з XII та XVIII вип. «Трудовъ по востоковѣдѣнію»). Ст. IV + 166 + 87.

Мусульманство и его будущность. Прошлое ислама, современное состояніе мусульманскихъ народовъ, ихъ умственныя способности, ихъ отношеніе къ европейской цивилизації. Вид. «Книжнаго Дѣла». М. 1899, ст. VI + 120. Книжка ця вийшла й у вірменському перекладі архім. Бабкена: Ма ѣмедакан ашхар ѣн у ныра

а паган. Вагаршапат - Ечміадзін, 1906. Є й сербський переклад М. Милчица (1911).

Рецензії на «Мусулманство и его будущность»: а) А. Шмідт — «Записки Восточн. Отдѣл. Имп. Русск. Археол. Об.» 1899, т. XII, ст. 023—026; б) Д. Анучін — «Русск. Вѣдомости» 1899, № 3, ст. 4; в) по вірменськи — «Мшак» 1899, № 3; г) А. А[гаєв] — «Каспій» 1899, № 59 (16 мр.).

Мусулманство і його будучність. Нове перероблене виданне. У Львові. 1904, ст. VI + 293 = «Літературно-Наукова Бібліотека». № 88—90.

Рецензії на українське «Мусулманство і його будучність»: а) у львівській уніятсько-клерикальній «Ниві» 1914, № 17 (15 грудня; дуже люта); б) Ів. Труш — в «Артистичному Вістнику» 1905, зош. 7—8, ст. 111 (тільки про передмову до книжки).

Доповненням до розділу 4-го має бути стаття:

Востоковѣды и [россійское] Министерство Иностран-ныхъ Дѣлъ — в «Сынѣ Отечества», 1905, № 119.

О книгѣ І. Гаури: «Исламъ въ его вліяніи на жизнь его послѣдователей» — в «Этнографическомъ Обзорѣніи» 1895, кн. 27, ст. 135—152, і окремою відбиткою (М. 1896).

Рецензія на «Історію ислама» А. Мюллера — в «Этнографическомъ Обзорѣніи», кн. 24 (=1895) і кн. 35 (=1897).

Про Дреперову «Історію боротьби віри з наукою» — у львівському журналі «Зоря» 1897, № 20 і № 23.

Исламъ и христіанство (інтерв'ю з проф. Кримським) — московська «Столичная Молва», 1912, № 276.

Источники для исторіи Мохаммеда и литература о немъ. I — Огъ Орвы до ибнъ-Исхака съ ибнъ-Хишамомъ. М. 1902 (ст. 88—112). Отд. II — Арабскій текстъ избранныхъ главъ изъ ибнъ-Хишама. М. 1906 (ст. 1—24) = «Труды по востоковѣдѣнію», вып. XIII (а-б).

Изъ книги: «Житіє посланника Божія» Абу-Мохаммеда Абдальмалика ибнъ-Хишама. Пособіє къ лекціямъ проф. арабской словесности А. Е. Крымскаго на I курсѣ. Москва 1909. а) Предисловіе (ст. 1—4); б) Переводъ изъ ибнъ-Хишама (ст. 1—28, 57—68); в) Отношеніе ибнъ-Исхака къ источникамъ (ст. 69—87); г) Словарь (ст. 29—56, 89—98).

Це літографоване видання, стулене до купи з попереднім друкованим, становлять книгу:

Пособіє къ лекціямъ проф. арабской словесности А. Е. Крымскаго: I. Источники для исторіи Мохаммеда. Вступительный очеркъ. II. Изъ книги «Житіє посланника Божія» ибнъ-Хишама. Вид. «Кассы взаимопомощи студентовъ». М. 1910.

Очеркъ развитія суфійства до конца III вѣка хиджры. М. 1895; 49 ст., 4^о. (Відбитка з II тома «Древности Восточныя. Труды Восточ. комисіи Имп. Моск. Археол. Об-ва», вып. 1, ст. 28-73).

Гр. А. Бобринской: Секта Исмаилья въ русскихъ предѣлахъ. М. 1902 (відбитка з 51 кн. «Этнографическаго Обзорнія»). Автор, гр. Бобринскій, у передмові завважує, що його праця багато завдячує участі А. Кримського. Пор. «Древн. Вост.» 1903 т. II, прот. № 77.

Відзив, написаний для присуду премії на доручення од «Етнограф. Отдѣла Имп. Общ. любит. естествовѣднія», про розвідку В. Ф. Мінорського: «Тайная персидская секта Людей Истины» — в «Этнографическомъ Обзорніи» 1903, кн. 59. Сама-ж розвідка В. Мінорського, ще не вся, вийшла в «Трудахъ по востоковѣднію» під доглядом А. Кримського: «Матеріали для изученія тайной персидской секты.. Али-илахи» (М. 1911), вип. XXXIII.

Ваннабиты, историческій и религиозный очеркъ секты и обзоръ источниковъ — «Древности Восточныя», т. IV. М. 1913, відд. II, ст. 55—67.

Общій историческій очеркъ бабизма (съ беаитствомъ) и обзоръ новѣйшей литературы о немъ — «Древности Восточныя», т. IV. М. 1913, відд. II, ст. 79—91.

IV.

К о р а н.

(Окрім V—VI розд. «Исторіи мусульманства» та ст. 159—210 в «Исторіи Арабовъ» т. I).

Лекціи по Корану. Вып. I—Суры старѣйшаго періода. Переводъ съ объясненіями. М. 1902, 69 ст., in 4°.

Суры старѣйшаго періода (переводъ съ объясненіями). Лекціи, читанныя въ 1905 году; приложение I (ст. 185—232) къ «Исторіи мусульманства». Прилож. II—Религія доисламской Аравіи — изъ Гримме; ст. 233—273. М. 1905.

Рецензія на «Le Koran, traduction nouvelle par Kazimirski» — в «Этнографическомъ Обзорніи», 1898, кн. 40—41.

V.

Исторія Персіи, її письменство й мова.

(Про стародавній Іран та про Зороастра — тільки статті в «Энциклопедическомъ Словарѣ»).

Исторія Сасанидовъ и завоеваніе Ирана Арабами, съ указаніемъ главныхъ моментовъ исторіи христіанъ-сиріянъ ¹⁾ и политической исторіи вассальныхъ Ирану арабовъ и съ приложеніемъ главы о Пароянскомъ царствѣ и Аршакидахъ. М. 1905, ст. 11 + 416 = «Труды по востоковѣднію», вип. XXI.

¹⁾ Спеціальний компендіальний парис сирської літератури дано в II частині «Семитскихъ языковъ и народовъ», М. 1910, ст. 170—214.

В 1910—1911 році цю працю перекладено на вірменську мову (в журналі «Люма»).

Лекції по історії Ірана: Арсакиди, Сасаниди и завоювання Ірана арабами. Москва 1900, 157 ст.

Історія Персії, ея літератури и дервишеской теософії, 1-ше чорнове видання 3 тт. — I т.: отъ епохи халифів, М. 1903, ст. 11 + 180; II — отъ розложенія сельджукскаго царства до монголів, М. 1903 (2-е чорнове видання 1906, ст. VI + 259); т. III — отъ епохи монголів до настоящего времени. М. 1906, ст. IV + 368 = «Труды по востоковѣдѣнію», вип. XVI. Все те видання, капітально перероблене та й безмірно збільшене, друкувалося потім під таким заголовком:

Історія Персії, ея літератури и дервишеской теософії, съ обильними переводами литературных образцовъ. Новое, обширно переработанное издание. Три томи. М. 1909—1917:

Том I, вип. 1 — Критико-библіографическій обзоръ источниковъ и пособій по политической и литературной історії Персії. Политическое возрождение Персії, покоренной арабами. М. 1909, ст. IV + 62.

Том I, вип. 2 — Появлення тюрків. Государство Махмуда Газневидскаго. Великая сельджукская имперія XI в. Очеркъ блестящаго періода персидской літератури. М. 1914, ст. 63—196.

Том I, вип. 4 (3-е видання): Разцвѣтъ персидской літератури. М. 1909, ст. 161—432. Том I, вип. 4 (4-е видання) — Славнѣйшія произведенія золотой поры персидской літератури X—XI вв., «Шахъ-наме» и др. М. 1915, ст. 277—568.

Том II — Отъ розложенія сельджукскаго царства до монголів (3-е видання). М. 1912, ст. IV + 261.

Том III — Отъ епохи монголів Джингизъ-хана до водворенія Сефевидів въ Іранѣ и «Великихъ моголів» въ Індії XVI—XVIII в. М. 1914—1917, ст. X + 504.

Рец. на «Історію Персії» — акад. І. Ю. Крачковський (по арабськи) в журналі «ал-Машир» 1910, № 3, ст. 232—233.

Історія Персії, т. I (IX та X вв.). Київ 1924, ст. 131 + III (зміст).

Рец. на «Історію Персії» — акад. І. Ю. Крачковський в лєнінградському «Востоке» 1924, кн. IV, ст. 187—188, та в «Зап. Іст.-Філ. Відд. Укр. Ак. Н.», кн. V (1925), ст. 284—285.

Шах-наме, або іранська Книга царів, Абуль Касима Фірдовсія Туського. З перської мови переложив і додав передмову А. Кримський. Вип. I — Львів 1896, ст. 4 + 107 = «Літературно-Наукова Бібліотека» кн. 7 (доповнена відбитка з журналу «Життє і Слово» 1895, кн. II, III, V, VI).

З «Голестана» Саадієвого (і дещо з його «Бустана») — «в Житті і Слові», 1894, травень-червень і липень-серпень.

З перської лірики, українські віршовані переклади — в «Народі», 1890, № 22 (Хейям); в «Правді» 1892, жовтень (Хейям); в «Життю

і Слові» 1895, січень (Хафиз); в альманасі «Дубове листе» (Київ, 1903, Хейям); в «Новій Громаді» 1906, IX (Джамії); в «Літературно-Науковому Вістнику» 1912, XI (Сенаї); в «Шляху» 1917, III (Хафиз, Джамії) та в обох частинах збірки віршів А. Кримського «Пальмове гилля». Екзотичні поезії (ч. I, 1900; 2-е вид. 1902; ч. II, 1908) та ч. III, 1922.

Персидські епіграми Х—ХV в. Сь персидського язика перевелъ акад. О. Коршъ. Послѣ его смерти проредактировали и вступительною статьею снабдилъ проф. А. Е. Крымскій. М. 1916, ст. XXXIX (=вступна стаття) та 119.

I. Пѣсни Хафиза. Стихотворные русскіе переводы сь персидскаго подлинника, со вступительнымъ историко-литературнымъ очеркомъ проф. А. Е. Крымскаго. — II. З Хафизових пісень. Українські віршовані переклади проф. А. Е. Кримського. М. 1918 (вид. М. Персіца) ст. 1-96 (незакінч.).

Хафиз (бл. 1300-1389) — в «Зап. Іст.-Філ. Відд. Укр. Акад. Н.», кн. II-III, 1923, ст. 145-193.

Хафиз та його пісні, Київ, 1924, ст. VIII + 204.

Рецензія акад. І. Крачковського в «Востоке», кн. IV, 1924, ст. 188-189.

Про книжку Євг. Бертельса «Персидский театр» (Ленінград 1924) — «Зап. Іст.-Філ. Відд.», кн. V (1925), ст. 274-279.

Перський театр, звідки він узявся і як розвивавсь. Розвідка акад. А. Е. Кримського. К. 1925 (Зб. Іст.-Філ. Відд. Акад. Н., № 6) ст. 96+I. Додаток — М. Левченко: Ще про перський театр (ст. 97-106) — відб. з «Зап. Іст.-Філ. Відд.» 1926, кн. VII-VIII.

Рецензія на «Перський театр» — проф. О. Белецький в «Червоному Шляху» 1926, ч. 1, ст. 271-273.

Історіографія монгольскаго періода. Общій очеркъ — «Древности Восточныя», т. IV, М. 1913, ст. 29-70 (in 4°).

Археологическія раскопки В. Л. Вяткина въ Самаркандѣ и новооткрытая имъ обсерваторія Улугъ-бега XV в. — «Древности Восточныя», т. IV, М. 1913, ст. 31.

Дополненія и поправки къ «Грамматикѣ персидскаго языка», составленной Мирзою-Джафаромъ и акад. О. Коршемъ. М. 1901, ст. I-XXI = «Труды по востоков.» вип. VI. Пор. передмову акад. Корша, ст. VI.

Рецензія на «Матеріали для изученія еврейско-татскаго языка» Вс. Миллера — в «Этнографическомъ Обзорѣніи» 1893, кн. 15.

По поводу этимологіи словъ «човган» и «савладжан» — «Древности Восточныя», т. IV, М. 1913, ст. 1-6.

Къ этимологіи слова «бюльбюль» (= соловей) — «Древности Восточныя», т. IV, М. 1913, II, ст. 51-52.

Обидві замітки вийшли окремою відбиткою вкупі з статтею акад. О. Корша: «Нѣкоторые персидскія этимологіи» (М. 1912).

Монета Александра Македонскаго изъ Тебриза — «Др. Вост.» 1907, т. III. прот. ст. 21.

VI.

Історія й письменство арабів.

(Про арабську мову дивись у відділі II).

Історія арабовъ, ихъ халифатъ, ихъ дальнѣйшія судьбы и краткій очеркъ арабской литературы. Съ приложеніемъ 4 хромолитографическихъ картъ. М. 1903 (=«Труды по востоковѣдѣнію», № XV), ст. 8+16+XI+296.

Історія арабовъ и арабской литературы, свѣтской и духовной, 3 чч. М. 1911-1914; ст. 219+202+61+XXVI=«Труды по востоковѣдѣнію» № 15.

Старинная історія Аравіи Южноі, отъ древне-вавилонскихъ временъ до подчиненія страны пророку Мохаммеду—«Древности Восточныя», т. IV (М. 1913), ст. 1-30, in 4-to.

Арабская поезія въ очеркахъ и образцахъ. М. 1906; ст. 111+V+346+38+24 арабського тексту.

Арабская литература въ очеркахъ и образцахъ. Т. I, отд. 1-3: Источники и пособія. Общій очеркъ арабской литературы. О доисламской поезіи. Авторы свода «Моаллакъ» и свода «Стихотворенія шестерыхъ». Арабскіе тексты. Москва 1911 (=«Труды по востоковѣдѣнію», вип. XXXV), ст. 1-402, in 4°.

Т. II: Хамаса Абу-Теммама Тайскаго (ок. 805-846). Москва 1912 (=«Труды по востоковѣдѣнію», вип. XXXVI), ст. IV+160.

Рецензія на «Хамасу» — М. Гартман в «Die Welt des Islams» 1913, t. I, Heft 2, p. 162.

Т. III: Поэты Мохаммеда и омейядскихъ временъ. Аббасидская поезія временъ разцвѣта халифата. Поэты сѣверной Сиріи X-XI в. (Мотанаббій, Абу-Фирасъ, Абуль-'аля Ма'аррійскій) — друкується з 1910 року, але ще в світ не випущено.

Арабскій изборникъ. Книга для студенческаго чтенія по арабскому языку и словесности. Составили М. О. Атая (ст. 1-44) и А. Е. Крымскій (ст. 44-112). М. 1916 (=«Труды по востоковѣдѣнію», вип. 44).

Антарова моаллака, з передмовою про Антара і старо-арабську поезію — в «Правді» 1890, жовт.-падол.; 1891 березень.

З арабської лірики, віршовані українські переклади — а) в «Буковині» 1891, № 13 (з лірики «1001 ночи»); б) в «Зорі» 1897 № 6 (народня пісня); в) в альманасі «Привіт д-ру Ів. Франкові» Львів 1898, ст. 124—129 (з «Хамаси», з Абуль-'аля Ма'аррійського) г) в «Літературно-Науковому Вістникові» 1900, кн. XII (з «Хамаси»); 1901, кн. VI (з «Хамаси»); 1902, кн. I (з «Хамаси»); 1904, кн. IV (з «Хамаси», з Абуль-'аля); д) в київському альманасі «Дубове листе» 1903 (з Абуль-'аля); ж) в «Новій Громаді») 1906, кн. IX (андалуське); з) в календарі «Ве-

селка» 1908, 26 червня (з Абуль'ала), и) в обох частинах збірки віршів А. Кримського «Пальмове гілля. Екзотичні поезії» (ч. I — 1901, 2-е вид. 1902; ч. II — 1908; ч. III — 1922); і) у «Літерат.-Науковому Віснику» 1912, кн. XI («Хамаса»). І ще в усяких українських антологіях і читанках (див. далі у відділі української лірики).

Изъ области древне-арабской лирической поэзии. М. 1910 (відбитка з «Юбилейного Сборника въ честь Вс. О. Миллера», ст. 265 — 271, in 4°). Підписано: С. Олферьевъ (студентъ Лазаревскаго Института), та трохи чи не вся стаття являє собою запис лекцій проф. Кримського.

Мин дів'ан аш'ар ал-Хам'асе (= Антологія з «Хамаси» для читання на III курсі), для літограф. переписав студент А. Прооров. М. 1909, ст. II + 12.

Рецензія на «Основы арабскаго стихосложенія» бар. Д. Гинцбурга — в «Этнографическомъ Обзорѣніи» 1894, кн. 19.

[Вільнодумний поет] Башшаръ ибнъ-Бурдь (ок. 700 — 783) — «Древности Восточныя», т. IV (М. 1913), ст. 1 — 12, in 4°.

Художественные представители пограничной Си-ро-Месопотаміи временъ византійскаго героя X в. Дигениса Акрита: поэтъ-витязь Аббуфирасъ (932 — 968) и панегиристъ Мотанаббіи (915 — 965) — «Восточный Сборникъ въ честь А. И. Веселовскаго», М. 1914, ст. 17 — 82 = «Труды по востоковѣдѣнію» № 43.

Мин кит'аб «Лозум ма'лям йалзам» ли Абил-'ала л-Ма'арри (= Антологія з Абуль'ала Ма'аррійського). М. 1901, 16 ст.

Абуль Аля Мааррійскій. Пособіє къ лекціямъ проф. А. Е. Крымскаго по арабской словесности. Составиль А. Солодовъ. М. 1903, ст. 38 + 15 арабського тексту.

Вступительныя чтенія къ изученію индо-персидско-арабскихъ сборниковъ странствующихъ повѣстей: I. Тысяча и одна ночь. II. Калила и Димна. Переводъ съ малорусскаго — в VIII випускові «Трудовъ по востоковѣдѣнію» М. 1904, ст. I — LIV.

Рецензії на «1001 ночь»: а) М. Аттая — «Московск. Вѣдом.» 1904, окт.-ноб.; б) Ю. Полівка — «Zeitschr. des Vereins für Volkskunde in Berlin 1905, Н. 2, р. 222; в) по арабськи в «ал-Машриқ» 1906, № 22, ст. 1059; г) J. Oestrup в «Enzyklopädie des Islams» I (1913), р. 266, 269, д) гарний одзив графа Льва Толстого в IV томі його «Дневника» (1915).

Окрім цієї праці та великої статті про «1001 ніч» в «Энциклопедическомъ Словарѣ» Брокгауза й Ефрона, стосуються до «1001 ночи»:

а) Къ литературной исторіи 1001 ночи. М. 1900, 16 ст. in 4° (відбитка з «Юбилейного Сборника въ честь Вс. Миллера», ст. 225 — 240).

б) Переклади А. Кримського. Виданне Руського Т-ва Педагогічного, № 77, Львів 1900, 48 ст. Тут є з «1001 ночи»: Дбай про кінець діла (ст. 1-10), Горбун (ст. 18-24), Сліпці (ст. 25-29). Це передруко-

вано в дитячого часопису «Дзвінок» (1891, № 19; 1892, № 13-14, № 17). В «Дзвінку» ще були «Арабські чабарашки», 1891, № 19, ст. 159-160.

в) Рецензії на «Bibliographie des ouvrages arabes, 1001 Nuits» В. Шовена і на «1001 Nacht» М. Геннінга — в «Етнографическомъ Обозрѣніи» 1901, кн. 49.

Абанъ Лахыкый, манихействующій поэтъ (ок. 750-815). Очеркъ изъ исторіи арабской повѣствовательной литературы индо-персидскаго характера VIII-IX в.в. Приложенія: а) «Варлаамъ и Іоасафъ», истор.-литер. очеркъ; б) Texte arabe intact d' «al-Awṭāq» par Souli (l'unique manuscrit de la Bibliothèque Khédiviale) М. 1913, ст. 50 + 45 (=«Труды по востоковѣдѣнію» № 37) — Передруковано в «Древностяхъ Восточныхъ» (=«Трудахъ Вост. комм. Моск. Импер. Археол. Общ.») 1913.

Рец. на «Абанъ Лахыкый» — М. Гартман в «Die Welt des Islams» 1913, t. I. Heft 2, p. 162.

Изъ рукописной бейрутской церковной лѣтописи XVI—XVIII в. — в III томѣ «Древн. Восточныхъ» М. 1907, ст. 1-89.

О нѣкоторыхъ арабскихъ документахъ, вывезенныхъ мною изъ Сиріи — «Древн. Вост.» 1901, т. II, прот. № 63 (ст. 174).

Къ описанію арабскихъ рукописей собранія А. Е. Крымскаго: I. Изъ бейрутской церковной лѣтописи (ст. 1-89). II. Антихристіанскій трактатъ «О правой вѣрѣ» шейха Зіяде-ибнъ-Яхьи (ст. 91-98). III. Противомусульманская «Бесѣда монаха Георгія съ тремя улемами» (ст. 98-100)¹⁾. М. 1907; 100 ст. (відбитка з I вип. III т. «Древностей Восточныхъ», відд. I, ст. 1-89 та відд. II, ст. 24-31).

Два любопытныхъ арабскихъ документа изъ лекціи А. Е. Крымскаго (Къ изученію положенія восточныхъ христіанъ въ Турціи) — В. Чиркова. М. 1900, 11 ст. in 4° (відбитка з «Юбилейнаго Сборника въ честь Вс. Миллера»). Більшу половину статті написав А. Крымскій.

Листи з Сиріи — в «Буковині» 1897, № 70, 71, 72 і ин.

Всемусульманскій университетъ при мечети «Азхаръ» въ Каирѣ, его прошлое, его современная наука, печать и журнальная дѣятельность. М. 1903, 31 ст., in 4° з 3 малюнками (відбитка з II т. вип. 3 «Древностей Восточныхъ», ст. 169-199). Писано разом з Б. Міллером.

Рецензія про «Азгар» — по арабски в «ал-Машриқ» 1906, № 22, ст. 1059.

Сильно використав статтю про Азгар Н. Остроумов в «Журн. Мин. Нар. Просвѣщ.», 1906, октябрь, ст. 136-144.

Очерки изъ исторіи ориенталистики въ XVI вѣкѣ — в «Древностяхъ Восточныхъ», М. 1903, т. II, вип. 3, ст. 200-214 (і окремою відбиткою з додатком статті В. Мінорського про XVII вѣк. М. 1903, 27 ст. in 4°).

¹⁾ Опис отого третього рукопису (ст. 98 — 100) не належить А. Крымському.

Про «Очерки из истории ориенталистики» див. в «ал-Машриқ», 1906, № 22, ст. 1059.

Патріархъ Антіохійській Макарій XVII в. и старфйшій списокъ его путешествія на Русь. Матеріалы. М. 1913, ст. 4 + 22 + 9 (некролог Муркоса) = «Труды по востоковѣдѣнію» вип. 38 (відбитка з IV тому «Древностей Восточныхъ»).

Семь спящихъ отроковъ Эфесскихъ. а) Крымскій: Общій историко-литературный очеркъ сказанія; б) М. Аттая и А. Крымскій: Переводы арабскихъ версій VII—XIII в. Москва 1914, ст. XVI + 70 = «Труды по востоковѣдѣнію» вип. 41 (відб. з «Древн. Восточныхъ» том IV).

Судьба Палестины, интервью съ проф. А. Е. Крымскимъ (з приводу звістки про те, що в Палестині мала-б повстати своя жидівська держава) — «Русское Слово» № 59, 13 марта 1915 р.

Аравійское возстаніе и его перспективы — «Проблемы великой Россіи» 1916, № 10, ст. 4-9 (in 4°).

VII.

Тюркологія.

Изъ истории Турціи (Отъ основанія государства до XVI вѣка). Конспектъ лекцій проф. А. Е. Крымскаго. М. 1909, 70 ст.

Исторія Турціи и ея литературы. Томъ I—Отъ возникновенія до начала разцвѣта. Москва 1916, ст. 12 + 279. Томъ II—Отъ разцвѣта до начала упадка. Москва 1910, ст. VIII + 164 = «Труды по востоковѣдѣнію» вип. 28—29.

Рецензії на «Исторію Турціи»: а) І. Крачковський—по арабськи в «ал-Машриқ» 1910, № 3, ст. 233; б) В. Гордлевський—«Русскія Вѣдомости» 1910, 27 іюля;—в) по татарськи—в бахчисарайськѣм часописі «Терджиман» 1915, № 204 (16 вер.) = 21 зувкаде 1333 р.;—г) Theod. Menzel—в збірці «Первый всесоюзный тюркологический с'езд», Баку 1926, ст. 365.

Исторія Турціи. Очеркъ проф. А. Е. Крымскаго—в розкішному альбомі «Царьградъ», вид. Д. Маковського, Москва 1915, ст. 3-33 in folio (з безліччю художніх знімків).

Акад. Аг. Крымскій: Исторія Туреччини, з 13 малюнками, що їх узято побільше із стародруків XVI-XVIII вв., т. I, Київ 1924, ст. XII + 226.

Рец. проф. А. Самойловича — «Зап. Іст.-Філ. Відділу», кн. V, ст. 286-287. («В жадній із слов'янських літератур нема такої, як оця, всезбірки історичних відомостей про Туреччину»).

Европейські джерела XVI в. для історії Туреччини до 1580-х рр. — «Зап. Іст.-Філ. Відд.» кн. VII-VIII (1926), ст. 476-488.

Вступ до історії Туреччини, вип. 3. Европейські джерела XVI в. К. 1926. = «Збірн. Іст.-Філ. Відд.», ч. 10, ст. 81-114 (дуже доповнена відбитка з попереднього).

Ходжа-Насреддін і його жарти. Сторінка з історії турецького письменства XIV-XV вв., як матеріал для фольклористів— «Зап. Іст.-Філ. Відд.», кн. VII-VIII, 1926, ст. 170-180 і ст. VI.

Турецькі мови і турецькі літератури. З приводу 1-го тюркологічного з'їзда в Баку 1926 і 2-го майбутнього в Самарканді — «Зап. Іст.-Філ. Відд.», кн. X (1927).

Про турецькі пісні:

а) Із турецьких народніх пісень — в «Народі» 1890, № 18;

б) в П ч. «Пальмового гилія», М. 1908, ст. 17-30; нове вид. К. 1923, ст. 125-134.

в) Турецкія народнія пісні. Музыкальні тексти (що дістав їх Кримський) съ переводомъ и объясненіями Б. Миллера и вступительнымъ критико-библиографическимъ обзоромъ (= ст. V-XIV) літературы предмета А. Крымскаго. М. 1903; = «Труды по востоковѣдѣнію», вип. XVII.

Обзоръ турецкихъ османскихъ сказокъ по сборнику Куноша—В. Гордлевскаго, съ приложеніемъ статьи А. Крымскаго: По поводу сюжета сказки объ удачливомъ самозванцѣ. М. 1900, ст. 40 in 4° (відбитка з «Юбилейнаго Сборника въ честь Всев. Миллера»).

Рецензії на «Турецкія сказки»: а) в будапештській «Revue Orientale» 1901, № 1; б) Т. Флоринський — «Университ. Извѣстія» Київ 1905, май, ст. 37.

Матеріали по казакъ-киргизскому языку, собранные И. Лаптевымъ (видано під редакцією А. Крымскаго), М. 1900 (= «Труды по востоковѣдѣнію», вип. II).

Очеркъ литературной дѣятельности казанскихъ татаръ мохаммеданъ Н. Ашмарина подъ редакціей А. Крымскаго. М. 1901, ст. VI + 58 (= «Труды по востоковѣдѣнію», вип. IV).

Школа, образованность и литература у російскихъ мусульманъ. Москва, 1905, ст. 23 (відбитка з «Этнографическаго Обзорѣнія», кн. 63, ст. 1-23). Передруковано в ташкентській газеті «Туркестанъ» 1916, № 81.

Рецензія на «Школу у російськихъ мусульманъ» — в бахчисарайському «Терджимані», 1905, № 28; у И. Бѣляева. «Мектебы Закаспійской области» Асхабад 1916 (дод. до «Обзора Закасп. области за 1912-1914 г.»), ст. 28.

Джинны. Киргизскія вѣрованія, д-ра Пояркова, під редакцією та з передмовою А. Крымскаго — в «Этнографическомъ Обзорѣніи» 1894, кн. 20.

Отчетъ проф. А. Е. Крымскаго (висланого од Петербурзької Академії Наук для охорони пам'яток старовини) о своихъ занятіяхъ въ Трапезунтѣ лѣтомъ 1917 г. — в «Извѣстіяхъ Россійской Академіи Наукъ», 1918, ст. 212-216.

Показчикъ писаннів акад. Крымскаго.

2

Державна історична
БІБЛІОТЕКА УРСР

90254 10279

VIII.

Орієнталістичні видавництва та збірки, що їх редагував А. Кримський.

(окрім багатьох випусків „Трудовъ по востоковѣдѣнію, издаваемыхъ Лазаревскимъ Институтомъ Восточныхъ языковъ“).

Древности Восточныя. Труды Восточной Комиссии Императорскаго Московскаго Археологическаго Общества, издаваемыя (з 1901 року) подъ редакціей Секретаря Восточной Комиссии А. Е. Крымскаго.

У XIV томі «Трудовъ Этнографическаго Отдѣла Императорскаго Общества любителей Естествознанія» (=«Юбилейный Сборникъ въ честь Всеволода Миллера», М. 1900) всі орієнталістичні статті, окрім Г. Муркоса, перебули редакцію А. Кримського. І вступна стаття про наукову діяльність юбіляра трохи чи не вся належить А. Кримському, хоч її підписано не його ім'ям.

В новому (з 1911 р.) виданню петербургського «Энциклопедическаго Словаря» Брокгауза й Ефрона А. Кримський взявся вести весь східно-мусульманський відділ.

IX.

Фольклористика, етнографія й народня словесність.

(окрім відповідних статей в «Энциклопедическомъ Словарѣ» та в відділі XI).

В. Клоустон: Народні казки та вигадки, як вони блукають та перевертаються, з додатками і увагами переложив з англійської мови А. Кримський (це оброблений переклад з «Popular tales and fictions, their migrations and transformations») = «Літературно-Наукова Бібліотека» кн. 6, Львів 1896, 183 ст., з покажчиком. Вміщену на ст. 106-147 статтю Коскена про старо-єгипетську казку переклав Ів. Франко.

Про перерібку з Клоустона див. у Пипіна «Исторія русской литературы», вид. 1-е, т. II (1898), ст. 63 = вид. 2-е, 1902, т. I, ст. 528.

Оцінка «Этнографическихъ матеріаловъ» Б. Грінченка, зложена (в комісії для присудження премій) на доручення Етнографічного Відділу «Императорскаго Об-ва любителей Естествознанія» — в «Этнографическомъ Обзорѣніи», 1898, кн. 36.

Къ исторіи бродячихъ сказаній о мудрыхъ судьяхъ — в «Кіевской Старинѣ» 1896, окт.

Народні згадки про Шевченка: а) Легенда про Шевченка з Кулішем — в «Зорі» 1891, № 5, ст. 96; б) Легенда, що Шевченко живий — в «Кіевской Старинѣ» 1896, февраль; в) Пісня про «шевченка», а не про Шевченка — в «Правді» 1891, март (= «Літературні замітки»).

Рецензія на «Русскія былины старой и новой записи» акад. Тихонравова й проф. Всев. Міллера—в «Життю і Слові» 1894, березень-квітень.

З приводу заміток В. Заренка про «Рускі думи і биліни»—в «Зорі», 1897, № 13.

З приводу «Русскихъ народовъ» Зографа (про антропологію великорусів)—в «Зорі», 1896, № 22.

До етнографії т. зв. Новоросії:

а) Про «Матеріали по етнографіи Новоросійскаго края» В. Ястребова—в «Життю і Слові» 1895, кн. V і в «Этнографическомъ Обзорѣніи» 1897, кн. 29—30.

б) Рецензія на «Малорусскія прозвища Херсонской губерніи» В. Ястребова—в «Життю і Слові» 1894, березень-квітень, і в «Этнографическомъ Обзорѣніи» 1894, кн. 20.

в) Про «Щербановскую волость» Т. Осадчого—в «Зорі» 1892, № 10.

Де що про білорусофільство—в «Народі» 1892, № 5-6.

Українські видання московських лубочників—в «Зорі» 1890, № 17, ст. 335; 1893 №№ 17-18 з додатком нового варіанту «Думи про Озівських братів».

Українські ілюстрації в російських часописах—«Зоря» 1891, ст. 159, 238, 279, 379, 440.

Рецензії в «Этнографическомъ Обзорѣніи» на «Галицко-рускій Вѣстникъ» (Этн. Об. 1894, кн. 23); на «Життя і Слово» (Этн. Об. 1894, кн. 20 і 22); на 1 й 3 т.т. «Записок Наукового Товариства імени Шевченка» (Этн. Об. 1893, кн. 18; 1894, кн. 19 й кн. 23).

Як у Галичині знають історію?—«Літературно-Науковий Вістник» 1903, жовт. II, ст. 60 (про Кирила та Методія); 1904, квіт. II, ст. 55 (про буддїйство); лист до «Руслана» 1904 в одному з квітневих чисел.

Характеристики істориків і етнографів:

1. М. П. Драгоманів. Некрологъ. Москва 1895. З деякими редакційними ввироченнями, що торкаються політичної характеристики Драгоманова, цей самий некролог уміщено в «Этнографическомъ Обзорѣніи» 1895, кн. 27, ст. 129-134. Порівняй ще:

Рецензія на «Оповідання про заздрих богів» Драгоманова—в «Этнографическомъ Обзорѣніи» 1895, кн. 24.

Листи А. Кримського до Драгоманова або про Драгоманова в «Правді» 1890, жовт. і груд.; в «Народі» 1891 (ст. 334 і 350); 1893, № 6 (ст. 53-55); № 14 (ст. 126-128); 1894 № 7-8 (ст. 111-113); 1895, № 12 (ст. 200-202). Останній лист передруковано в книжці М. Павлика «Юбілей і смерть М. П. Драгоманова», Львів 1896.

2. І. Я. Франко—див. нижче, в відділі XII, ст. 25-26.

3. Всеволод Міллер:

а) «Очеркъ научной дѣятельности В. О. Миллера»—вступна стаття до «Юбілейнаго Сборника» (М. 1900) ст. VII-XVII in 4°. Цей

«Очеркъ», на бажання самого А. Кримського, не підписано його прізвищем і підписано прізвищем товариша голови «Етнографического Отдѣла Императ. Общества Естествознанія» Н. М. Михайловського, що був дав для того «Очерка» декільки своїх фраз;—б) Чествованіе В. Ө. Миллера—«Русскія Вѣдомости» 1911, № 52 (5 марта);—в) Некролог Всев. Миллера—в «Утрѣ Россіи» 1913, № 257 (7 ноября) та дуже просторий в журналі «Голосъ Минувшаго» 1913, декабрь, ст. 310—325;—г) Стаття «Миллеръ Всев. Ө.»—в «Настольномъ Энциклопедическомъ Словарѣ т-ва бр. Гранатъ», т. 28 (М. 1915).

4. М. Хв. Комар-Уманецъ—в «Зорі» 1896, № 18, ст. 358-360.

5. Ом. Огоновський—в «Етнографическомъ Обзорѣніи» 1894, кн. 23.

6. М. В. Лисенко—в «Етнографическомъ Обзорѣніи» 1894, кн. 19.

7. А. Петрушевич—в «Етнограф. Обзорѣніи» 1894, кн. 19.

8. Г. А. Муркосъ.—Некролог з портретом—«Древности Восточныя», т. IV (М. 1913) відд. II, ст. 69-77. Все те передруковано в додатку до книжки «Патріархъ Антіохійскій Макарій XVII в.», М. 1913, ст. 1-9 (=«Труды по востоковѣдѣнію», вип. 38).

9. А. С. Хахановъ. Некролог з портретом—«Древности Восточныя», т. IV (М. 1913) відд. II, ст. 133-145.

10. Хв. Євг. Корш: а) Юбилей Ө. Е. Корша—«Древности Восточныя», т. IV. 1913, ст. IV-XXXII (з трьома портретами);—б) некролог в «Утрѣ Россіи» 1915, № 47 (17 февраля);—в) дуже одмінний некролог в «Національныхъ Проблемахъ» 1915, № 1 (май, ст. 19-22);—г) Академикъ Ө. Е. Коршъ, какъ украинолюбець-украиновѣдъ—в московській «Украинской Жизни» 1915, кн. 3-4, ст. 41-47.

З приводу статті «Акад. Ө. Е. Коршъ какъ украинолюбець» див. лайки в «Новомъ Времени» 1915, 6 мая.

Етнографічна мапа Української Соціалістичної Радянської Республіки. Редагування та видання Народнього Комісаріяту Внутрішніх справ УСРР. Географічну номенклатуру переглянув акад. А. Е. Кримський. К. 1925.

Ще-ж акад. А. Кримський переглянув і зредагував географічну номенклатуру в мапах: а) «Адміністративна мапа У. С. Р. Р.» склав Л. Кльований, б) «Фізична мапа України» склав Л. Кльований, вид. ДВУ. Харків 1926 р., в) «Земні півкулі» вид. «Книгоспілки». Х. 1926 р.

Х.

Філологія українська, старо-руська, слов'янська та порівняльна.

Древне-кіевскій говоръ—въ «Извѣстіяхъ Отдѣленія русскаго языка и словесности Императорской Академіи Наукъ», 1906, кн. III, ст. 368-411. І окремих виданням—Спб. 1907.

Филологія и Погодинская гипотеза (Судьбы кіевскаго малорусскаго нарѣчія XI—XVI вѣковъ). Київ, 1904, ст. XXXVI+113. Це значно доповнена відбитка з «Кіевской Старини» 1898, іюнь

(ст. 347-365), сентябрь (ст. 234-266); 1899, январь (ст. 9-29), июнь (ст. 307-316), сентябрь (ст. 274-311).

Рецензії на «Филологію и Погодинскую гипотезу»: а) «Русская Мысль» 1904, октябрь; б) «Русское Богатство» 1904, № 8, в відділі «Случайныя замѣтки», ст. 175-176—підписано С. Ю.; в) «Этнографическое Обзорѣние» 1904, кн. 63, ст. 192-193—підпис: Вл. Б.; г) в одній з книжок «Исторического Вѣстника»; д) В. Розов—в «Записках Наукового Т-ва ім. Шевченка» 1907, кн. 77, та в київських «Университетскихъ Извѣстіяхъ» 1913, декабрь.

Деякі непевні критерії для діалектологічної класифікації староруських рукописів. Львів 1906, 63 ст. (Відбитка з «Наукового Збірника, присвяченого проф. М. Грушевському учениками й прихильниками», ст. 91-153).

Рецензії на «Критерії: а) резюме К. Студинського в «Хроніці Наукового Товариства імени Шевченка» 1905, ч. 24, ст. 11-12; б) В. Доманицький—«Нова Громада» 1906, март, ст. 143, та в «Кіевской Старинѣ» 1907 апр., ст. 102-105; в) А. Яцимирський—«Извѣстія Отдѣленія русскаго языка и словесности Имп. Академіи Наукъ» 1906, кн. II, ст. 430-432; г) лекція В. А. Розова про «галицько-волинське ѣ»—резюме в «Раді» 1906, № 47, ст. 3; «Университетскія Извѣстія» 1907, № 5; д) В. А. Розов: «Трилогія Кримського» (там і про «Древне-кіевській говоръ» і про «Граматику») — в «Записках Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові» 1907, кн. 78, ст. 146-171.

Б. Михальчук і А. Кримській. «Программа для собиранія особенностей малорусскихъ говоровъ». Изданіе Императорской Академіи Наукъ. Спб. 1910, ст. III+163 (Відбитка з 87-го тому «Сборника Императорской Академіи Наукъ»).

Рецензія на «Программу» — Е. Карський в «Русскомъ Филологическомъ Вѣстникѣ», т. 64, ст. 408.

Украинская грамматика. Том I: Нарис історії малоруських звуків, на основі пам'ятників XI—XVI в.в. з доданим текстом 43 грамот XIV—XV в.в. Вип. 1-й, 2-й і 6-й, Москва-Київ, 1907—1908; ст. 1—200, 201—210, 217—272, 369—545. Всього разом вийшло з 40 печатних аркушів, а решта I-го тому залишилася в рукопису недодрукованою.

Украинская грамматика. Том II. Склонення. Вип. 1-й, М. 1907, ст. 1—144.

Рецензії на «Украинскую грамматику»: а) М. Сумцов—«Рада» 1907, № 235, ст. 1; б) Ів. Франко—«Записки Наукового Т-ва ім. Шевченка» 1907, кн. 77, ст. 232—234; в) І. Огієнко—«Рада» 1908, № 35; г) Г. Ільїнський—«Записки Харьковскаго Университета» 1908, IV, ст. 13—19 (реферат, читаний в «Истор.-Филолог. Обществѣ», див. «Рада» 1908, № 220, ст. 3); д) А. Шахматов—розбір в «Revue Slavistique» = «Rocznik Slawistyczny», т. II (Краків, 1909), ст. 135—174; е) А. Соболевський—«Русскій Филологическій Вѣстникъ» 1910, I, ст. 109; ж) В. Розов—київські «Университетскія Извѣстія» 1913, XII, ст. 77—89; з) Ів. Огієнко—показчик «Українська мова» (Київ 1918), ст. 53 та ст. 34.

Практическій курсъ для изученія малорусскаго языка—въ московському журналі «Зоря» 1906, № 1—2 (ст. 22—29), № 3—4 (ст. 43—50), № 7—8 (ст. 80—86), in 4°. Не скінчено, бо перестав виходити журнал. Порівняй лист у «Раді» 1906, № 86, ст. 2.

Українській языкъ—велика стаття в московському «Енциклопедическомъ Словарѣ т-ва бр. Гранатъ». 1918.

Акад. Ол. Шахматов та акад. Аг. Кримський: Нариси з історії української мови та хрестоматія з пам'ятників письменської староукраїнщини XI—XVIII вв., Київ 1924. Ст. IV + 208.

Рец. П. Бузук в «Slavia» 1924, ст. 139-141; на арабську частину хрестоматії акад. І. Крачковський в «Востоке», кн. V (1925), ст. 269.

О малорусскихъ отглагольныхъ существительныхъ на енне и ѳнне М. 1900 (відбитка з «Юбилейнаго Сборника въ честь Вс. Миллера», ст. 298—304) in 4°.

Рецензії на «О малорусскихъ отглагольныхъ существительныхъ на енне и ѳнне»: а) В. Доманицкий—«Кіевская Старина» 1900, № 7—8, відд. II, ст. 35—37; б) Г. Ільїнський—«Извѣстія Отдѣленія русскаго яз. и словесности Имп. Ак. Наукъ» 1900, кн. 2, ст. 719.

Філологічний розгляд «Бѣлорусскаго Полѣсья» М. Довнар-Запольського й рецензії Е. Ляцького на цю працю—в «Кіевской Старинѣ» 1896, янв. (ст. 30-42) і 1897 апр.

Розгляд «Бѣлорусскаго Полѣсья» викликав статтю К. Михальчука: «Филологическое недоразумѣніе» (мн. ч. прил. на «ое») — «Кіевская Старина» ст. 1896, апр.

Наша языкова скрута і спосіб, як запобігти лихові—в «Зорі» 1891., № 24.

Про «языкову скругу» одзив Ів. Франка—«Зоря» 1893, ст. 17.

Про нашу літературну мову—в «Літературно-Науковім Вістнику» 1901, жовт., II, 39-47.— Порівняй ще: «Літературні замітки»—в «Правді» 1891, март;—«Оригінального чи перекладаного?»—в «Народі» 1893, № 16, ст. 170-171;—і дещо в «Буковині» 1897 (напр. № 70: Про науковість фонетичного правопису).

Про видання творів Федьковича—в «Літературно-Науковому Вістнику» 1913, жовт. II, ст. 60 (в справі поплутання букв *д* та *з*).

Три питання нашого правопису Б. Грінченка з додатками проф. А. Е. Кримського. Київ 1908 (відбитка з «Рідного Краю» №№ 24, 25 і 26). Додатки А. Кримського є скрізь у тексті, а окреме (ст. 29-38) наведено дані про споконвічність у українців форми інфінітиву на—*ть*, починаючи з пам'яток XI віку.

Головніші правила українського правопису, ухвалені Міністерством Народньої Освіти для шкільного вжитку на всій Україні. Київ 1919 (В Комісію, що затвердила ці правила, ввійшли: Міністер Освіти проф. І. Огієнко, акад. А. Кримський, проф. Є. Тимченко); 8 ст.

Найголовніші правила українського правопису. Київ 1921, ст. 1-16. Офіційно ухвалене Спільним Зібранням академічне видання, затверджене Народнім Комісаром Освіти Гриньком. Головна редакція — акад. Аг. Кримського.

Те-саме, 2-ге видання, К. 1924. 3-є і 4-е вид. 1925 (60-та тисяча); 5-е вид. 1926 (125-та тисяча).

Народній Комісаріят Освіти. Державна Комісія для впорядкування українського правопису: Український правопис. Проект для ознайомлення. Харк. 1926; 121 ст. (Як зазначено в передмові на ст. 5, зредагувала проєкт трійця: А. Кримський, В. Ганцов та О. Синявський, головний упорядчик).

Рец. на уваги акад. Смаль-Стоцького про правопис — «Зап. Іст.-філ. Відд.», кн. IX (1926), ст. 367 і д.

В «Російсько-український словарь» М. Уманця-Комара (Львів, 4 томи, 1893—1899) А. Е. Кримський прислав чимало матеріалу, про що згадує й автор словаря в т. I (ст. 319), в т. II (ст. 290) і в т. III (ст. 287). Критика Кримського на цей словарь — в «Етнографическомъ Обзорніи» 1894, кн. 20.

Російсько-український словник, т. I, А — Ж. Головний редактор акад. А. Е. Кримський, К. 1924. Ст. XVI + 290. — Т. II (од З до О) друкується.

Правничі терміни в академічному «Російсько-українському словнику (Лист до редакції) — «Культура і Побут» 1925, № 13, ст. 7 (додаток до харк. «Вістей»).

Російсько-український словник правничої мови. Праця Правничої Термінологічної Комісії, головний редактор акад. А. Кримський. К. 1926, ст. X + 228.

З приводу рецензії д-ра Лукасевича на «Медичний термінологічний словник Інституту Наукової Мови» — Зап. Іст.-Філ. Відд., кн. VII-VIII, 1926, ст. 595 — 597.

Рецензія на Гр. Іваницю: «Курс украинского языка» (К. 1925) — в Зап. Іст.-Філ. Відд. кн. VII-VIII, 1926, ст. 593—595.

Про «Общеруське єдинство язикове» в «Буковині» 1892, № 2 в фельетоні.

Державність української мови — розмова з інтерв'юером «Кіевской Мысли» 1918, в кінці вересня чи в жовтні.

Огляд рукописів колекції М. Білозерського — в «Раді» 1908, жовтень.

Про підроблені пам'ятки чеської філологічної давнини — вступна редакційна стаття на ст. 125-139 в V томі «Творів Степана Руданського» (Львів, 1899), що їх редагував А. Е. Кримський.

Объ искусственномъ образованіи парныхъ словъ (Reimwörter), М. 1900, відбитка з «Юбилейнаго Сборника въ честь Вс. Миллера», ст. 311—314. Підписано — «Мирза-Джафаръ», вважаючи на те, що ідею написання тієї статті подав він.

Критично-філологічні uwagi про ложки дьогтю в бочках меду: I. Слова «вольний» і «воля» в якутській мові; II. Яка мова в басків. III. Про назвище «Мала Русь» — в «Новій Громаді» 1906, липень, ст. 105-112.

Общіе вопросы индо-европейскаго языковѣдѣнія, возбужденныя новѣйшими археологическими откритіями въ восточномъ Туркестанѣ (въ связи съ новооткрытыми тохарскимъ и южно-хотанскимъ языками) — «Древности Восточныя», т. IV (М. 1913), відд. II, ст. 24-27.

Памятники старины. Византійская купчая 1206 г., высѣченая въ церквѣ св. Іоанна Скалистаго въ Трапезунтѣ — «Трапезунтскій Военный Листокъ» 1917, № 264 (середа 13 сентября).

XI.

З історії старо-українського письменства.

Іоаннъ Вышенскій, его жизнь и сочиненія. (З приводу розвідки д-ра Ів. Франка). Київ, 1895, ст. 83 + 2 (відбитка з «Кіевскої Старини» 1895, сент., ст. 211—247, та окт., ст. 1—47).

Рум'янцівський музей у Москві і його рукописи (які відносяться до України) — в «Життю і Слові» 1894, май-червень, вересень-жовтень.

Къ вопросу о старинныхъ малорусскихъ религиозныхъ сказаніяхъ (на підставі пам'яток XVI—XVII в.), Київ, 1896, 12 ст. (відбитка з «Кіевскої Старини» 1896, окт., ст. 65-76).

Аристотелевы врата (Про енциклопедію київських жидовинників з кінця XV-го віку, в звязку з розвідкою проф. М. Н. Сперанського «Изъ исторіи отреченныхъ книгъ», IV, Спб. 1908) в «Этнографическомъ Обзорѣніи» 1910, кн. 86-87, ст. 226-231. Передруковано, з додатками, в «Исторіи арабовъ», т. I, 1911, ст. 127-132.

Про «Аристотелевы врата» відзвѣв Л. Бедрицького в «Русскомъ Филологическомъ Вѣстникѣ», т. 66 (1911), ст. 380 та 391; там само В. Адрианова, ст. I (що до київського говора XV в.).

Передмова до кн. проф. Хв. Тітова: «Матеріяли для історії книжної справи на Вкраїні в XVI-XVIII в.». К. 1924.

Передмова до кн. проф. Хв. Тітова: «Стара вища освіта в київській Україні кінця XVI—поч. XIX в.». К. 1924.

XII.

З історії українського письменства XIX віку.

Студії над Котляревським:

а) про книжку І. Стешенка «Поэзія И. П. Котляревскаго» (Київ 1899) — «Этнографическое Обзорѣніе», кн. 50 (1901) ст. 143—148. — Те саме в «Отчетѣ о 14-мъ присужденіи преміи А. С. Пушкина въ Импе-

рат. Академії Наук» і окремою відбиткою (Спб. 1903). (За цю оцінку, що її написав проф. А. Кримський на доручення від Петербурзької Академії Наук, дапо проф. Кримському з Академії Наук золотий медаль).

б) Ода Сафо в перекладі Ів. Котляревського — (подано з рукопису Румянцівського Музею в Москві) — «Літературно-Науковий Вістник» 1906, март, ст. 516—517.

До Г. Квітки-Основ'яненка: Для оздоровлення лубочних видавництв зладив А. Кримський московській лубочній фірмі Губанова редакцію повісток Квітки: «Перекопиполе» (М. 1894), «Маруся» (М. 1894), «Сердешна Оксана» (М. 1894), «Мертвецький великдень» (М. 1894), «Конотопська відьма» (М. 1895), «Через що люди бідніють» (М. 1896). Останнє — вибірка луччих, не антидемократичних місць із Квітчиних «Листів до любезних земляків». В чисто практичних інтересах, харково-слобідську мову Квітчину переробив А. Кримський в цих лубочних виданнях на наддніпрянську.

Студії над С. Руданським:

а) Про рукописи Руданського (і листи його) — в «Життю і Слові» 1895, кн. V.

б) Твори Степана Руданського. Тт. II, III, V. Впорядкував (і подавав уваги й передмови) А. Кримський. Львів 1896, 1897, 1901. З деякими вкороченнями все це попереду друкувалося в «Зорі» 1895, №№ 17-23; 1896, № 8, №№ 12-14, №№ 16-17, № 19, № 23 і в «Літературно-Науковому Вістнику» 1899, март, I, 239-261 («Цар Соловей»). Видання потім передруковувалося.

в) Акад. А. Кримський і М. Левченко: Знадоби для життєпису Ст. Руданського К. 1926, ст. VIII + 244.

Рец. — В. Герасименка в «Життя і Рев.» 1926, кн. VI, ст. 109-112; в Prager Presse 1926, в літку.

Чому Олекса Стороженко покинув писати по українськи? — в «Літературно-Науковому Вістникові» 1901, май, II, 99—102, з додатком (ст. 103—112) перекладу критичної статті з «Современника», фатальної для Стороженка.

До історії нашого письменства 1890-их рр.: а) Чи справді до Росії адресував Ів. Франко свої тюремні сонети № 44 та № 45?, б) П. Житецький і Карпенко-Карий — «Зап. Іст.-Філ. Відд.» кн. VII—VIII, 1926, ст. 407-409.

Студії над Ів. Франком:

а) Нарис «Франко Іванъ Яковлевичъ» — в «Энциклопедическомъ Словарѣ» Брокгауза й Ефрона 1902 (полугом 71).

б) Іван Франко. Огляд його двадцяти-п'ятилітньої письменської праці. Львів 1898 (не скінчено, надруковано до ст. 40).

в) Про «В поті чола» — в «Зорі» 1891, № 3 ст. 56-57; № 4, ст. 75-78.

г) Про «Абу-Касимові капці» — в «Зорі» 1896, №№ 19-20.

д) Про «Лис-Мягита» (Reineke Fuchs) — в «Зорі» 1897, № 23.

е) Аналіза «Івана Вишенського» Франка — див. вище, в відділі XI (ст. 24).

ж) Др. Іван Франко і російська Академія Наук — в «Раді» 1907, № 54, ст. 4-а. Те саме в «Рідному Краї» 1907, № 10, ст. 11.

Критики й рецензії на:

а) «Кістяки Гольбайна» В. Маслява — в «Зорі» 1891, № 24.

б) «Царівна» О. Кобилянської — в «Зорі» 1897, № 1.

в) «Перші зорі» Т. Галіпа — в «Зорі» 1897, № 1.

г) «Не допоможуть і чари» М. Янчука — «Зоря» 1891, № 9.

д) «Драми і комедії» Тобілевича — «Зоря» 1897, ст. 417.

е) Про український театр у Москві: «Зоря» 1891, ст. 58-60 (група Деркача); ст. 138-140 (група Садовського); ст. 239 (група Мирова-Бєдьюха); «Літературно-Науковий Вістник» 1900, груд. II, 194—195.

ж) Про потребу каталогів для провінціальних видань — «Зоря» 1897, № 21.

з) «Лірні твори» Куліди — «Літературно-Науковий Вістник», 1898, серпень, II, ст. 117—120.

и) «Вибрані оди Горация» В. Щурата — «Літературно-Науковий Вістник» 1901, верес., II, 32—33.

і) Грузинські поети по українськи — «Літературно-Науковий Вістник», 1900, груд. II, 183. Хтось передрукував це і в «Кіевской Старині» 1901, янв. II, ст. 46-47.

к) Українське євангеліє — «Літературно-Науковий Вістник», 1901, жовт. III, ст. 1.

л) Українська мова в офіційній телеграмі російського великого князя — «Літературно-Науковий Вістник» 1901, верес. II, ст. 117.

ХІІІ.

Українознавчі видання за редактуванням А. Кримського.

Українській народъ въ его прошломъ и настоящемъ. Изданіе подъ редакціей проф. Ф. К. Волкова, проф. М. С. Грушевскаго, проф. М. М. Ковалевскаго, акад. Ф. Е. Корша, проф. А. Е. Крымскаго, проф. М. И. Туганъ-Барановскаго, акад. А. А. Шахматова. Тісніш відділи V—VIII (Языкъ. Народная словесность. Литература древняя и новая. Искусство) оддано під спеціальне редактування акад. Шахматова, акад. Корша та проф. (тепер академіка) Кримського. А з-осібна А. Е. Кримський зложив для енциклопедії статтю: «Исторія украинскаго литературного языка». Видання не скінчено.

Як голова Історично-Філологічного Відділу Укр. Академії Наук А. Е. Кримський являється редактором «Записок» Відділу. Вийшли:

Записки Історично-Філологічного Відділу Української Академії Наук, за головним редактуванням акад. Агат. Кримського.

Кн. II-III (1920-1922), Київ 1923, ст. IV + 247 + 136; кн. IV — К. 1924, 354 ст.; кн. V (1924-1925) — К. 1925, ст. IV + 349; кн. VII-VIII (1926), ст. VI + 626; кн. IX (1926) і кн. X (1927).

В Українській Академії Наук доручено А. Кримському головну редакцію словника живої української мови.

XIV.

З історії Української Академії Наук.

Советская власть и просвещение (інтерв'ю з акад. Кримським) — «Известия Исполнительного Комитета Киевского Совета Рабочих Депутатов», 1919, № 7 (п'ятн. 21 лютого).

Заява проф. Кримського про майбутнє Української Академії Наук (слово в слово те саме інтерв'ю, що в «Известиях») — «Борьба» 1919, ч. 12(69) (суб. 22 лютого).

Перший піврік існування Укр. Ак. Наук у Києві та на черк її праці до кінця 1919 р. Київ, 1919. Тут ст. 1-25 (самий «Піврік») склали всі трое секретарів Відділів з участю Неодмінного Секретаря (А. Кримського). Ст. 27-176 — протоколи №№ 1-41 Спільн. Зібр. Ак. Н. до кінця 1919 р., усі подав А. Кримський.

Звідомлення про діяльність Укр. Акад. Наук до 1 січня 1920 р. Київ 1921, ст. I-LXXI.

Українська Академія Наук — в газеті «Вісті Київського Губерського Революційного Комітету» 1921, № 70 (5 лютого). Це — огляд усього найцікавішого, що зроблено в Академії Наук.

Сумні сторінки в житті Академії Наук — «Вісті Київ. Губер. Револ. Ком.» 1921, № 82 (20 лютого). Це вступ до річної промови на урочистому засіданні Акад. Наук.

Звідомлення Всеукраїнської Академії Наук за 1923 р. К. 1924. А. Кримському належать: «Загальний огляд» (ст. 3-42), «Особовий склад» (ст. 147-161) та «Список праць Ак. Н.» (ст. 162-166).

Лист до ред. «Більшовика» 1924, № 53 (4 березня) з приводу наклепів Клепатського на Академію Наук. — На це відповідь Клепатського в ч. 67. На те новий лист Кримського в ч. 70 (28 березня 1924).

Всеукраїнська Академія Наук і закордонні жалі над її долею — «Більшовик» 1924, ч. 67, фельетон (чимало додатків і вкорочень поробив од себе редактор «Більшовика»). Лист цей передрукувало львівське «Діло», 1924, № 76 та № 77, та низка американських часописів.

Пятилетие Украинской Академии Наук — розмова з кореспондентом київської «Пролетарської Правди» 1924, ч. 60.

Звідомлення Української Академії Наук у Києві за 1924 р. У Києві 1925. Кримському належать ст. 1-34 («Загальний огляд») та головна редакція всього.

Академія Наук—очаг науочної життя України (Беседа с акад. А. Е. Крымским)—харк. «Коммунист» 1925, № 137, ст. 5. (Більше-менше те саме—в кийв. «Пролетарський Правді», ч. 143, ст. 6, під загол. «Реорганізація Академії Наук. Розмова з генеральним секретарем акад. А. Крымским»).

Звідомлення Української Академії Наук за 1925 р., К. 1926. Акад. Крымському належить загальний огляд та головна редакція цілої книжки.

ХV. Д о п и с и.

З Москви до галицького місячника: «Правда» 1890 року: а) март (Тарасові роковини в Москві); б) жовтень (до Драгоманова: про вдачу москвичів);—в грудень (Ювилей Лазаревського Інституту; пояснення для Драгоманова).

З Київщини і Москви до «Правди» 1891 р.: а) січень (подорожні вражіння; підпис: «Івхимець»); б) лютий (підпис:—ко); липень (відповідь Вовку-Карачевському; підпис: А. Хванько).

Росіяни про Драгоманова (розмова з проф. Веселовським)—львівський «Народ» 1891, ст. 334.

Заява Драгоманову (про свою повну згоду з ним)—«Народ» 1891, ст. 350.

Заява в «Зорі» 1891, ст. 240.

В обороні орієнталістики—«Народ» 1893, № 3-4.

Співробітництво українців у галицьких часописах—«Народ» 1893, № 6, ст. 53—55.

За ким стоїть Україна?—«Народ» 1893, № 14, ст. 126-128.

Ну, хто ж так політикує?!—«Народ» 1893, № 19-20, ст. 245.

Лист заадресований до «Зорі»—в «Народі» 1894, № 7-8, ст. 111-113.

Листи до Павлика з приводу смерті Драгоманова—«Народ» 1895, № 12, ст. 200-202. Те саме передруковано в Павликовій книжці: «Юбілей і смерть Драгоманова». Львів 1896.

Листи до черновецької «Буковини» 1896-1897 р. (прим. «Листи з Сирії» 1897, №№ 70, 71, 72; про жидівський погром у Шполі, 1897, № 71).

З Москви до петербурзького с.-р.-ського «Сына Отечества» 1905 р.: а) про наради професорського з'їзду в академічних справах (№ 32, 26 марта); б) Къ запискѣ «О нуждахъ украинской печати» (№ 32);—в) Востоковѣды и министерство иностранныхъ дѣлъ (№ 18, 12 марта). Звідси «Востоковѣды» передруковано в «С.-Петербургскихъ Вѣдомостяхъ» 1905, № 62 (13 марта);—г) В »Сынѣ Отеч.» № 119—довгий фельетон 5 іюля, знов на тему «Востоковѣды и министерство иностранныхъ дѣлъ».

До кийвської «Громадської Думки» 1906 р.: а) виборні шанси (до Державної Думи) в Москві—«Громадська Думка» 1906, № 20,

ст. 4; — б) Українські часописи в Москві — «Гром. Дум.» 1906, № 21, ст. 3; — в) Лист до редакції (про «Три картини» якогось Крима-скаго) — 1906, № 93, ст. 3; — г) із Звиногородки (справа з панахидою по Шевченкові) — 1906, № 94, ст. 4; — д) Із Звиногородки (про міщанську пімсту чорносотенному батюшці) — 1906, № 140, ст. 4.

Лист про «Украинскую Грамматику» — київська «Рада» — 1903, № 86, ст. 2.

В москов. газеті «Новь» 1907: а) Персидская авантюра (російського правительства) — 1907, № 26 (1 февр.) та № 34 (11 февр.); — б) Еще одно поражение російской дипломатии (в Персии) — «Новь» 1907, № 43 (22 февр.); — в) Политическія осложнения въ Сиріи — «Новь» 1907, № 46 (25 февр.); — г) стаття проти польських претенсій на Холмщину та малюнок польського гніту над русинами в Галичині — «Новь» 1907, № 41.

Проти статті про Холмщину написав проф. М. Здзеховський: «Польско-русинскій споръ» в «Московскомъ Еженедѣльникѣ» 1907, № 14 (7 апрѣля).

До полтавського «Рідного Краю» 1907 р.: а) Др. Ів. Франко і російська Академія Наук — «Рідн. Кр.» 1907, № 10, ст. 11; те саме повніш — у «Раді» 1907, № 54, ст. 4; — б) Права української мови на археологічному з'їзді в Чернігові — «Рід. Кр.» 1907, № 11, ст. 13.

До «Ради» 1908: а) Лист до редакції з приводу згадки К. Б. про Богд. Кістяковського, писаної в фельетоні «Ради» — 1908, № 222, ст. 4. (На цю А. Кримського оборону Богд. Кістяковського написав К. Б. нового фельетона в «Раді» 1908, № 239, ст. 2-3); — б) Про рукописи Білозерського — «Рада» 1908, в одному з вересневих номерів.

В газеті «Вісти Української громади у місті Трапезунді» 1917, № 12 (п'ятниця 7 липня): Що думають про автономію України правдиві російські демократи? (ст. 1-2). — Та ще якась друга стаття в одному з дальших чисел «Вістей».

XVI.

Основні збірки белетристичних і поетичних писань.

Повістки й ескізи з українського життя. Видано під доглядом М. Павлика. Коломия і Львів. 1895, ст. IV + 334. Зміст: До читача (ст. I-IV). 1. Батьківське право (ст. 1-20). — 2. Історія однієї подорожі = Поганий жид (ст. 21-36). — 3. Та хто ж справді тут винен? (ст. 37-66). — 4. Перші дебюти одного радикала (ст. 67-138). — 5. Сирота Захарко (ст. 139-172). — 6. Виривки з мемуарів одного старого гріховоди (ст. 173-198). — 7. В народ (ст. 199-232). — 8. Psychopathia nationalis (ст. 233-286). — 9. Не порозуміються (ст. 287-332). Друге (1902), третє (1904) і 4-е (1916) вид. «Із повісток і ескізів» містять у собі тільки № 1, № 3 та № 9. Решту російська цензура не пустила до друку.

Повістки і ескізи з українського життя. П'яте видання, повне й переглянute автором (ст. 1-278). II. Бейрутські оповідання, видання друге (ст. 279-352). Київ, 1919.

Андрій Лаговський. Повість, ч. I-II. Львів 1905; ст. VIII+252. Нове видання, чч. I-IV (друку до ст. 404), не було випущено в світ.

Бейрутські оповідання. У Києві 1906. Ст. 72. I. «Растління правів» (ст. 1-47). — II. Соломониця, або Соломон у спідниці (ст. 48-72). Відбитки з «Нової Громади».

Пальмове гилля. Екзотичні поезії (1898-1901). Ч. I. У Львові 1901 (ст. VII+151; 2-е видання у Звиногородці 1902 р., ст. I-132). Зміст: Заспів (ст. 1-8). В горах Ліванських (ст. 9-14). Самотою на чужині (ст. 15-24). Нечестиве кохання (ст. 25-50). Кохання по людському (ст. 51-84). Передсмертні мелодії (ст. 85-100). Гайневі пісні (ст. 101-118). Віцлі-Шуцлі, з Гайне (ст. 119-146; це викинула російська цензура в 2-му виданню). Остання поезія (ст. 147-151).

Пальмове гилля. Частина друга (1903-1908). Москва 1908, ст. III+96. Зміст: Сам своє щастя розбив (ст. 1-16). Між дітьми природи (ст. 17-30). Ліричні поезії з роману «За святим Єфремом Сирином» (ст. 31-44). Віцлі-Шуцлі (ст. 45-70)¹⁾. В неволі (ст. 71-82). В лісі (ст. 83-90). Перед портретом (ст. 91-93).

Пальмове гилля, екзотичні поезії, частина I (1898-1901) й ч. II (1903-1908). Видання третє. Київ 1923. Ст. IV+168.

Пальмове гилля, частина III (1917-1920). К. 1922, ст. VIII+232. Зміст: а) В Трапезунті (ст. 1-9); б) З давньої перської лірики перед-Фирдовсієвих часів (ст. 10-19); в) Поет Фирдовсій, з Гайневих «Романсеро» (ст. 20-25); г) «Шаг-наме» (ст. 28-118); д) Трое вчених поетів X-XI в. (ст. 119-130); е) З перської поезії XI-XII в.: Сенайй та Енверій (ст. 145-148); ж) Са'дій та Джеляледдін XIII в. (ст. 149-165); з) З Хафизових пісень XIV в. (ст. 166-222); і) З ліричної поезії XV в. (ст. 223-231).²⁾

XVII.

Розкидана белетристика³⁾.

Історія одної подорожі (=Жид-погонич) — «Зоря» 1890, ст. 337 і д., 355 і д.

Чабарашки (зібрані звідусіль, та переважно з уст ненародніх, а інтелігентських):

¹⁾ За «Віцлі-Шуцлі» цензура підняла була проти проф. А. Кримського судовий процес.

²⁾ На орієнталістичну частину «Пальмового гилля» дав наукову рецензію академ. І. Крачковський у петербурзькім «Востоке» 1923, кн. 2, ст. 148. Рецензії ж літературного характеру позазначувано нижче, в розділі XIX.

³⁾ З рецензій на оцю розкидану белетристику, так само як і на вірші відділу XVIII, тут рівнобіжно зазначаються лиш декотрі. Повніш див. в спеціальному розд. XIX, ст. 38-41.

а) Львівське «Зеркало» 1890, № 6 (Два українці в Москві. Під церквою. Добре затамив. Трапив на свого. І се рація. Наші діти); — 1890, № 7 (Сказав правду. На селі); — 1890, № 14 (Господиня й го-стя); — 1890, № 15 (Два москвичі. Московський філолог. Доктор і пацієнтка); — 1890, № 16-17 (Батько і син); — 1890, № 18 (Добра мати. Дрібні чабарашки); — 1890, № 21 (У годинникаря); — 1891, № 13-14 (На українських спектаклях у Великоросії. Дрібні чабарашки).

б) В «Календарі Зеркала на 1891 рік»: ст. 9 (Хома. В товаристві. До п'ятилітнього хлопця. В Москві на улиці. Жених і ин.); — ст. 22 (На балі. Два крамарі. Адвокат і ин.); — ст. 30 (Чутка. Мама Наді. Вдержання коня. Звертаємо) і ин.;

в) В «Зорі» 1891. «З теки гумористичної», ст. 20, ст. 120.

г) В «Дзвінеу» 1891, № 19, ст. 159-160 (арабські чабарашки).

Із життя «русскихъ» емігрантів (галичан-москвофілів у Росії).
Сценка з натури — «Зеркало» 1890, № 22.

Батьківське право. Оповідання. «Зоря» 1891, № 20, ст. 386-390.

Невдачна зустріч. З російського — «Зеркало» 1891, № 13-14.

В неласці. Оповідання Ю. Бострема (з рос.) — «Зеркало» 1891, № 16-17.

Подружжя сімфонія (Діялог. З рос.) — Календар «Зеркала» на 1891 р., ст. 11-14.

Лічильники. Нарис з натури. Д. Ломачевського — Календар «Зеркала» на 1891 р., ст. 17-20.

Обережніше з огнем. Весняна історія (з рос.) — Календар «Зеркала» на 1891 р., ст. 33 — 39.

В народ! Побрехенька без тенденції. Накладом редакції «Зеркала». Львів 1892, ст. 1-34. На ст. 35-46 додано переклад гуморески Герштекера: Новітній спосіб правити довги.

В обіймах старшого брата (Сирота Захарко). Київцанський ма-люнок. Львів 1892. Ст. III + 52 = Літературно-наукова бібліотека, книжка 14.

Помилилися (Сценка в трамваї з рос.). «Зеркало» 1892, № 6.

Теодор та Медор (з франц.) — «Зеркало» 1892, № 7 та № 10.

Тещі. Оповідання Балтазара Муфія (з рос.) — «Зеркало» 1892, № 15-16.

Фатум. Оповідання А. Грузинського (з рос.) — «Зеркало» 1892, № 16-17.

Повістки і ескізи з українського життя. Коломия і Львів 1895, ст. IV + 334 (диви в відділі XVI). Довга рецензія Т. Галіпа в «Буковині».

Ол. Авт. Левіцький дав російський переклад оповідання: «Сирота-Захарко» в одеському «По морю и сушѣ» 1895, в одному з осінніх чисел.

Хто-ж винен? Катеринодар 1896 (вид. Ерастів).

Нудьга (= Psychopathia nationalis) — в IV томі альманаха «Складка». Спорудив К. Білиловський, Спб. 1897. — Рец. М. Кононенко в «Кіев».

Стар.» 1897, фебр., ст. 68-71; Б. Грінченко — «Літ.-Наук. Віст.» 1898, I, ст. 94.

Із повісток і ескізів. Видання друге, виправлене. Москва 1902, ст. 138 (= видавництво «Вік», № 5). Зміст: Не порозуміються (ст. 1-65), Батьківське право (ст. 67-96). Та хто-ж таки справді винен?! (ст. 97-138). — Рец. А. Нестеровського — «Кіев. Стар.» 1902, нб., ст. 124-126; рец. В. — «Літ.-Наук. Вістн.», т. XVIII, ст. 25 і д.

Не порозуміються — в III томі київської антології «Вік» 1902.

Із повісток і ескізів. Видання третє, виправлене. Звиногородка 1904. Зміст той самий, що й у 2-му виданні. Рец. К. Я. в «Кіевск. Стар.» 1904, дек., ст. 181-183. Таке саме — вид. 4-е, 1916.

Андрій Лаговський. Повість. Частина перша. Не порозуміються. Частина друга: Туапсе. У Львові 1905; ст. VIII + 252. — Рец. В. Гнатюка в «Літ.-Наук. Вістн.» 1905, XI, ст. 165.

Бейрутські оповідання: 1) «Растлініє нравів» — в «Новій Громаді» 1906, червень, ст. 1-48, та липень, ст. 28-52; — 2) Соломониця, або Соломон у спідниці — в «Новій Громаді» 1906, серпень, ст. 1-25.

Окрема відбитка: Бейрутські оповідання, Київ 1906, ст. 1-72. (Тут є багато друкарських помилок, яких у «Новій Громаді» немає) — Рец. в «Раді» 1906, № 13, фельетон.

Щірісінька правда. Казка Г. Андерсена — в московській «Зорі» 1906, № 1—2, ст. 15-16.

Шевченкове свято в Москві 1891 р. Лірична згадка — в «Сборникѣ, посвященномъ памяти Т. Г. Шевченка», М. 1912. — Рец. в «Української Житни» 1912, кн. III, ст. 110.

У Дм. Рудика в його «Короткому огляді українського письменства» (Гумань 1920, в додатку до ст. 184-186 «Агатагел Кримський», — короткий життєпис і характеристика), надруковано вірші: а) «По грозі», б) «По піску, по золотому» та прозаїчний уривок «Іменинник» з «Бейрутських оповідань».

XVIII.

В і р ш і.

Ранок на березі ставу. З Нікітіна — львівська «Зоря» 1889, № 24 (грудень. Це найперша письменницька річ А. Кримського).

Пісня над колискою — львівська «Правда» 1890, квітень.

Два лицарі (Крапулінські і Вашляпські). З Гайне — львівське «Зеркало» 1890, № 8.

З Гайне: До тебе на білії плечі. Гусарські грають музики — «Зеркало» 1890, № 14.

З турецьких народніх пісень — львівський «Народ» 1890, № 18.

З Хейяма (з перського) — «Народ» 1890, № 22.

Нашого полку прибуло! («І нащо батько твій хахол!») — «Правда» 1891, січень.

Новітнє козацтво («Літо палюче. Жива вже у р'озгарі») — «Правда» 1891, січень.

Антарова моадлака. З арабського — «Правда» 1891, март.

Тарасове свято на чужині — «Правда» 1891, квітень.

Весняна розмова — «Зоря» 1891, ст. 167.

Катерина. З Некрасова («В'яне, марно гине вся краса моя») — Календар «Зеркала» на 1891 р., ст. 10.

З Гайне: По лісі блукаю. Рибалонька гарненька. Недвижно ясні зорі — «Буковина» 1891, № 9.

З Гайне: Ввійшов я в світлиці. Хто кохає й нещасливо. По лісі блукаю. Рибалонько гарненька. Чи я вночі на ліжку. Серце, серце, не нудися — «Рідний Зільник». Альманах В. Лукича (відбитка з календаря «Просвіти» 1891 р.), ст. 88-89. — Рец. Ос. Маковей в «Зорі» 1892, ст. 395.

Арабська пісенька з 1001 ночі — «Буковина» 1891, № 13.

Подорож на Гарц. З Гайне — «Буковина» 1891, № 20 (помилкою, воно понумеровано, як ч. 19).

В знервуванні («Любо в гаю соловейко виспівує») — «Зоря» 1892, ст. 46.

Іділічне кохання — «Зоря» 1892, ст. 169.

З віршів Хейяма (з перського) — «Правда» 1892, жовтень.

Гасне! (з Гайне) — в «Буковинському Календарі» 1893.

Вірші Са'дія з його «Голистана» та «Бустана» (з перської мови) — в «Життю і Слові» 1894, май-червень, липень-серпень.

З Гафиза (з перського) — «Життя і Слово» 1895, січ.-лют.

З «Шаг-наме» Фирдовсія — «Життя і Слово» 1895, май-черв., верес.-жовт. Та окремою, доповненою відбиткою, Львів 1896 (= Літер.-Наукова Бібліотека № 7).

Арабська народня пісня («Терплю розлуку») — «Зоря» 1897, № 6.

До дівчини Атенки. З Байрона — «Зоря» 1897, ст. 249.

В горах Ліванських («Нене-голубко!») — «Зоря» 1897, № 19, ст. 376.

Самотою на чужині (цикл віршів) — «Літер.-Наук. Вістник», 1898, XI, ст. 154-158.

Те саме «Самотою на чужині» передруковано в альманасі «Хвиля за хвилею», Чернігів 1900, ст. 152-157.

Нечестиве кохання (цикл віршів) — «Літер.-Наук. Вістн.» 1900, кн. XII, ст. 241-250.

Передсмертні мелодії (цикл віршів) — «Літер.-Наук. Вістн.» 1901 кн. VI, ст. 237-241.

Пальмове гилля. Екзотичні поезії. Частина перша (1898-1901), Львів 1901, ст. VII + 151. — Друге, трохи доповнене видання «Пальмового гилля» (тільки без забороненого цензурою «Віцлі-Пудлі» і без забороненої поезії: «Шумить-кипить бульвар» = № 26 в циклі «Кохання по людському») вийшло в Звиногородці 1902 (132 ст.) як № 8 видавництва «Вік». — Рецензій та критик було з півтора десятка, див. відділ XIX, ст. 38-39 (там і про переклади віршів Кримського на російську мову).

З переспівів А. Кримського: Ти, бачу, прихилилась (з араб. «Хамаси» № 494). Над вечір (з Рюкерта). Ніч, а я не сплю (з араб., «Хам.» № 479) — «Літер.-Наук. Вістн.», 1902, кн. I, ст. 62.

В I томі антології «Вік» (Київ 1902) передруковано цикли: В горах Ливанських, Самотою на чужині, Передсмертні мелодії (ст. 444-450). Рец. проф. Сумцова в «Южномъ Краѣ» та по англійськи в «Athenaeum» 1903, № 3924 (10-th January).

Далека Царівна. З Едмона Ростана — «Літер.-Наук. Вістн.» 1902, кн. IX, ст. 254.

«До Далекої Царівни» та «Над вечір» — в «Літературному збірникові, зложеному на спомин Олександра Кониського», Київ 1903, ст. 111-112.

«На теми з Хейяма» (з перського) та «З Абуль-'аля Ма'аррійського» (з араб.) — в альманасі «Дубове листя, альманах на згадку про П. О. Куліша», Київ 1903, ст. 81-85. — Рец. в «Кіев. Стар.» 1903, май, II, ст. 127.

В збірці: «З-над хмар і долин, український альманах (збірник творів сьогочасних авторів), впорядкував і уложив Микола Вороний» (Одеса 1903) на ст. 55-58 уміщено:

Сирійські згадки: I. Стоять зачаровані. II. Ні, ніколи од мене не вчеш. III. З червоним блиском. IV. Не забуду я ніколи. V. Притулив я лоб до шибки. VI. Закотилося сонечко. VII. Безсонная туга в кінці притомилась.

В збірці: «Акорди. Антологія української лірики від смерти Шевченка, уложив Ів. Франко», у Львові 1903. На ст. 208-214: Кримський Агафангел: Поезіє, сопутнице моя (ст. 208), Мій краю, за тебе (209), В горах Ливанських (210), О півночі (211), Самотою на чужині (211-213), В знервуванні («Любо в гаю соловейко виспівує», ст. 213).

Станислав Людкевич: Соло-спів з акомпаньяментом фортеп'яна. Вип. 2-й. Львів 1903, літографія Пілера і Спілки: 1) Кождим вечером царівна (=«Озриець» Гайне, переклад Кримського); 2) Du bist, wie ein Blume. — Рец. в «Руслані» 1903, № 151, ст. 3.

В неволі. Варіяції на свої та чужі теми. I. Стінний календар (з турецького). II. Нема на світі гірше над неволю. III. Ти, бачу, прихилилась (з араб., «Хам.» № 494). IV. Повідають люди: як лішив людину. V. Звідкілясь лунає сміх (з араб., Абуль-'аля Ма'аррійський). VI. В pendant до Шлегеля: Сад цвігучий, дух пахучий — «Літер.-Наук. Вістн.» 1904, квітень, ст. 1-3.

В неволі (далі). VII. Все одкидає душа («Хам.» № 491). VIII. Ще недавно так радів я. IX. І краси в тобі нема. X. Я іду до моря безбережного. XI. Місяць ліг на море. XII. Ніч минає, не лягаю я. XIII. Сонце ясне, сонце волі. XIV. Заповіт: Без молитви шпурніть мого трупа — «Літер.-Наук. Вістн.» 1904, липень, ст. 1-3.

Поете! ховайсь од людського ока. Думки. I. На фабриці (Якось я стояв, задумавсь). II. «На ньому жилет, а не поетична мантия!»

III. Вночі на самоті (Книжку суфія-аскета). IV. Се був сон — в альманасі: «На вічну пам'ять Котляревському», Київ 1904, ст. 285-287.— Рец. Ів. Франка в «Літер.-Наук. Вістн.» 1904, жовтень, II ст. 45.

В стінному календарі «Веселка» на 1905 рік надруковано на другім боці одривних листків отакі поезії з «Пальмового гилля»: 1) На душі якась тривога (7 марта); 2) Дивись на тую зірку (12 мар.); 3) По лісі блукаю та плачу (18 мар.); 4) Жахавсь я любови (21 мар.); 5) Заклятий, понурій (3 квіт.); 6) Я-б бажав: зложивши пісню (5 кв.); 7) У мене був коханий рідний край (7 кв.); 8) Серце-серце! кров'ю обкипаєш (14 кв.); 9) Марно від мене ти думи ховаєш (16 кв.); 10) На личку в тебе літо (24 кв.); 11) Із сліз моїх, любко, вродилось (26 кв.). Між квітнем і маєм вліплено надрукований листок з рецензією на «Із повісток і ескізів» та на «Пальмове гилля». 12) Мамо-голубко! ішла я горою (5 липня); 13) Немов дві краплі в бурнім морі (12 жовт.); 14) І весело, і страшно (16 жовт.).

В «Українському Декламаторі: Розвага» (уложив Олекса Коваленко), Київ 1905, т. I: 1) Повідають люди (ст. 216); 2) Стінний календар (ст. 265); 3) Дивувала зима, дивувалася (ст. 270); 4) Весняна розмова (з портретом Кримського, ст. 299-300); 5) Озриець (ст. 327); 6) Царівна Далека (ст. 333); 7) О півночі (ст. 405); 8) В літку (ст. 410).

В одривному календарі «Веселка» на 1906 рік (видавництво «Вік») надруковано на відворотних сторінках: 1) Безсонная туга в кінці припинилась (16 січ.); 2) Ні, ніколи од мене не вчеш (9 лют.); 3) У мене був коханий рідний край (7 квіт.); 4) На личку в тебе літо (24 квіт.); 5) Стоять зачаровані, сьйвом облиті (24 мая); 6) Мамо-голубко! ішла я горою (5 липня); 7) Озриець (18 липня); 8) Немов дві краплі в бурнім морі (12 жовт.); 9) І весело і страшно (16 жовт.); 10) Нічка осіння похмура (17 жовт.).

В «Українському Декламаторі: «Досвітні огні» (учорядкував Б. Грінченко) I-е вид. Київ 1906: 1) Забрався я на шпиль (ст. 24); 2) Горді пальми, думні лаври (ст. 26); 3) Стоять зачаровані, сьйвом облиті (ст. 110); 4) До поета: Як на тебе найде віщий дух пророчий (ст. 118); 5) По піску по золотому (ст. 214); 6) Озриець (ст. 228); 7) Далека Царівна (ст. 234); 8) Знову серце заболіло (ст. 253) 9) Весняна розмова (ст. 259-260); 10) Тарасове свято (ст. 261-262).

Розмова в Падерборнській діброві, з Гайне—«Руслан» 1906, № 11, ст. 4 (дуже давній і недобрий переклад, що був колись висланий до «Правди» 1890 р. та й десь завалаясь у Галичині, а нарешті діставсь до редакції «Руслана»).

Сам своє щастя розбив—цикл віршів у «Новій Громаді» 1906, кн. IX, ст. 1-7. I. Перша зустріч; II. Тече розмова; III. За тиждень (із Джамія, з перського); IV. За місяць; V. Я рідко бачив ласку од жінок; VI. Я молюся до Бога; VII. Раптом дощ; VIII. «45—46»; IX. Подивився я в зеркало вранці (з арабського-андалуського); X. За півроку.

Проклята смоковниця—«Літер.-Наук. Вістн.» 1906, кн. XI. ст. 196.

В «Українському Декламаторі: Розвага» (уложив О. Коваленко), вид. 2-е, Київ 1906, т. I, передруковано он що: Повідають люди (ст. 244); Дивувала зіма, дивувалася (ст. 273, з портретом); Стінний календар (ст. 290); Весняна розмова (ст. 327-328); Озриець (ст. 351); На чужині (Горді пальми, думні лаври, ст. 357); Із Сапфо (ст. 380); Царівна Далека (ст. 414).

В стіннім календарі «Веселка» на 1908 рік¹⁾: Стінний календар (12 січня); Повідають люди (5 квітня); І чого се той ганчар (26 черв.); портрет А. Кримського (28 серпня); Вчора балакав оратор (18 листоп.); Мамо-голубко, ішла я зімою (sic, зам. «горою»; 23 листоп.).

Пальмове гілля. Частина друга, М. 1908, 96 ст. (=№ 8, вип. II, в серії «Вік»).—Рец. М. Шаповала—«Рада» 1908, № 136; та довга рецензія Гн. Хоткевича, здається в «Українській Хаті».

В декламаторі «Досвітні огні», що видав Б. Грінченко, 2-е вид. 1908 р., вміщено всі ті самі поезії (10 №№), що були і в I-му виданню «Досвітніх огнів» 1906 р., та ще повністю додано цикл «Сам своє щастя розбив» (ст. 211-216).

В збірнику «З неволі» (Вологда 1908): Що значить любити? (ст. 16; з «Хамаси» № 526, з араб.); В небі хмарно, в небі тяжко (ст. 203).

Українська Муза. Поетична антологія од початку до наших днів, під редакцією Олекси Коваленка, Київ 1908. В окремому розділі «Аггафангел Кримський» (ст. 737-750) подано зразки: В горах Ліванських (ст. 739); Горді пальми (ст. 740); Знову серце заболіло (ст. 740-741); Далека Царівна (ст. 741); До поета (ст. 741-742); Озриець (ст. 742); Мій краю, за тебе прийнять не лякаюсь (ст. 742); Стоять зачаровані, сльвом обліті (ст. 742-743); Дивувала зіма, дивувалася (ст. 743); Повідають люди (ст. 743-744); Стінний календар (ст. 744); Ніч минає, не лягаю я (ст. 744); Проклята смоковниця (ст. 745); Чи не за морем моя доля? (ст. 745); Поезіє, сопутнице моя! (ст. 745-746); З циклу: Самотою на чужині (ст. 746-748); З циклу: Нечестиве кохання (ст. 748-750).

В 2-му томі «Українського Декламатора: Розвага» (уложив Ол. Коваленко), Київ 1908, передруковано: 1) Стоять зачаровані, сльвом обліті (ст. 216); 2) Мій краю, за тебе прийнять не лякаюсь (ст. 242).

Antologia współczesnych poetów ukraińskich, przełożył Sydir Twerdochlib wstępem zaopatrzył W. Orkan. Lwów, 1910. Є дещо з Кримського (порівн. «Рада» 1910, № 250, ст. 3).

Од весни до зіми—низка віршів у «Літер.-Наук. Вістн.» 1912, кн. XI, ст. 193-194: I) Глянь, прийшла весна красна (Εἶς τὸ ἔαρ, з Анакреонта); II. Що за гарна деревина! (Παρά τῆν σκίην, з Анакреонта); III. Милий! кажу (з Мігрі-Хатун, з турецького); IV. Любились ми дуже

¹⁾ Очевидячки, були передруки і в «Веселці» на 1907 р. (порівняй 1905-й і 1906-й рр.).

(з араб., «Хам.» № 519); V. Мила! серце ти моє забрала (із Сенаія, з перського); VI. На старовавилонську тему (Ніколи, ніколи тобі не вернутися!); VII. Як радіє душа, як спокійно в груді.

Анатолій Доброхотовъ: Пѣсни воли и тоски (Москва?), 1912. Там є переклад якоїсь поезії Кримського (див. «Україн. Життя» 1912, кн. 12, ст. 1256).

«Український Декламатор: Досвітні огні» (упорядкував Б. Грінченко) 3-є видання, Київ 1915 р. Із Кримського взято те саме, що було й у другому виданню 1908 року.

Mura kalendaro. El ukraine tr. V. Atamaniuk (Стінний календар. З українського переклав В. Атаманюк)—в есперантському місячнику «Ukraine Stelo» («Зоря України»), Коломия, 1914, februaro, ст. 25.

В передмові Кримського до збірки акад. Корша: «Персидські лирики X—XV в.» (М. 1916, вид. Сабашникових, в серії «Памятники мірової літератури») дано переклад із Джамія: «Я ішов. Ти поклонилась» (з перськ.), на ст. XXXVIII-XXXIX.

Із східних поетів: 1) Смерть наближається (з Касима Енвара XIV в. з перського: Еджель десті-ст); 2) Робітницька доля (з Хаміда Зія, з турецького, урод. 1868)—в журналі «Шлях» 1917, кн. II.

Із східних поетів (далі): 3) З Хафиза (з перського); 4) Я ішов (з Джамія, з перського)—«Шлях» 1917, кн. III.

Спали й кедрі, слова А. Кримського, музика М. І. Левицького. Київ 1917. У Ідзіковського.

Горді пальми, думні лаври—в газеті «Вісти Української громади в м. Трапезонді» 1917, № 14 (вівт. 26 вересня), ст. 2.

Я в горах над морем, на високім Таврі (в день звістки про українську автономію)—«Вісти Укр. громади у м. Трапезонді» 1917, № 15 (середа 4 жовтня), ст. 2.

I. Пѣсни Хафиза (по рос., ст. 1-78); II. З Хафизових пісень. Українські віршовані переклади. М. 1918, ст. 79 і далші.

В Трапезунті. Спомини з літа 1917 р., підчас московської окупації—«Шлях» 1918, кн. XII, ст. 34-43. I. Високо-високо над Трапезунтом відко печері святії;—II. Кремль. Руїни. Дика вежа;—III. Євгенієва печера («Між церквою Євгенія»);—IV. В мечеті Орта-Хисар: 1) Над дверима стародавній напис; 2) Час мина, пливе година; 3) Коло мене мріються дві тіні;—V. Я в горах над морем, на високім Таврі;—VI. Українське кладовище в Туреччині.

Поет Фирдовсій. З Гайне—«Шлях» 1919, кн. I, ст. 24-29.

В «Українському Декламаторі» П. А. Ковальчука (К. 1918): Поезіє, спутнице моя (ст. 109, з портретом), Дивувала зима (ст. 125).

В хрестоматії-декламаторі «Барвисті квітки» (уложив С. Гаєвський), Київ 1919, внесено з Кримського: На чужині (ст. 9);—По піску, по золотому (ст. 29);—Далека Царівна (ст. 32-33);—Стоять зачаровані (ст. 39);—Тарасове свято на чужині (ст. 64-65);—Весняна розмова (ст. 75-76).

В збірці «Нова українська поезія», що уложив М. Зеров (Київ 1920 — Універсальна Бібліотека № 7) подано з Кримського на ст. 25-28: а) Горді пальми, думні лаври; б) Стоять зачаровані, сльвом облиті; в) Я не жалую, що кину світ оцей; г) Не люблю гучних я цвинтарів (все — з безліччю грубих, аж диких помилок, з заміною одних слів на інші).

У Дм. Рудика в його «Короткому огляді українського письменства» (Гумань 1920) на ст. 184-186: «Агатагел Кримський», — після короткого життєпису та характеристики, подано вірші: а) «По грозі», б) «По піску, по золотому» (та прозаїчний уривок «Іменинник» з «Бейрутських оповідань»).

У М. Плевако, в «Хрестоматії нової української літератури», т. II (Х. 1923) після життєпису та бібліографії А. Кримського (ст. 179-180) дано на ст. 181-186 вибір поезій з «Пальмового гилля» (19 №№): 1) Поезіє, сонутнице моя!, 2) То не мила злетка торгає, 3) Дивувала зима, дивувалася, 4) Я бачив любий сон, 5) Сонце дримає в осіннім гаю, 6) Місяць ліг на море золотим шляхом, 7) Горді пальми, думні лаври, 8) Ох, арабські фольянти!, 9) Я в горах над морем, на високім Таврі, 10) «45-46», 11) В лісі (Люзії), 12) В горах Ліванських, 13) Стінний календар, 14) Озриець, 15) Шкляне щастя, 16-18) З Омара Хейяма: Дочиталась книга юности, Ми помрем — а без кінця житиме цей світ, Крапельна тихо плакалась, 19) З Хафиза: Пішов я раненько в садочок.

XIX.

Критики, рецензії й відзиви про А. Е. Кримського, як поета і белетриста.

Про переклади Кримського з Гайне рец. Ос. Маковей — «Зоря» 1892, ст. 395.

На «Повістки і ескізи» 1895, довга критика Т. Галіпа в «Буковині» 1896.

На «Psychopathia nationalis» (або «Нудьга», в альманасі «Складка» Спб. 1-97): а) М. Кононенко — в «Кіевскої Старині» 1898, фебр., ст. 68-71; б) Б. Грінченко — в «Літер.-Наук. Вістн.» 1898, січ., ст. 94.

Рецензії на перші два видання «Пальмового гилля» (Львів 1901, Звиногородка 1902):

а) Ів. Франко — «Літер.-Наук. Вістн.» 1901, вересень, ст. 117-118. Та він же в «Л. Н. В.» 1902, лютий, ст. 115 і д. (довга критика: «Наша поезія в 1901 році»);

б) Ів. Стешенко — «Кіевск. Стар.» 1902, фебр., ст. 131-135 та в «Научному Обозр'їні» 1902, дек. (в статті: «Новїйшая украинская поэзія», ст. 36-55; див. про це в «Літер.-Наук. Вістн.» 1903 лютий, і 1903 квітень, II, ст. 58).

в) Н. Ківна (коротко) в «Руслані» 1902, № 11.

г) Л. Лопатинський — «Руслан» 1902, № 26, № 27, № 29 (стаття під заголовком: «Поет чи поетка?») та ще побіжно в серпні або вересні 1902. Використана для глузу в москвофільськiм «Галича-

нині» 1902, 16 марта, № 62. — У зв'язку з тим присвячено А. Кримському співчутливі вірші в «Комарі» 1902, № 4 («Співаче, не іди ти з піснев межі люди!» Підпис: Смерека) та в «Руслані» 1902, № 43 на тему про «правдивого поета», що «Сили его міць і нам в пригоді стане, Мукою его ми лічим власні рани» (Підпис: один з критиків).

д) Юл. Дзерович — в клерикальному «Богословському Вістнику» 1902, т. III, вип. I, ст. 82-86. (Рецензія дуже злісна, — закидає Кримському, що він «безчестить найсвятіші ідеали християнської суспільности, підриває віру, ламає основи моральности і убиває всяку чесноту»).

е) Л. М. Старицька-Черняхівська в «Русской Мысли» 1902, окт., стр. 58-71 (там є 13 віршованих перекладів з Кримського на рос. мову)¹⁾ та в «Кіевской Газеті». Чиясь рецензія (короткий відзив) на видання «Пальмового гилля» 1902 р. — в «Р. Мысли» 1902, дек., ст. 421.

ж) В. Гнатюк — «Літер. Наук. Вістн. 1903, серпень II, ст. 142.

Про ті цикли з «Пальмового гилля», які передруковано в I томі кийвської антології «Вік» 1902: а) проф. Сумцов — в «Южномъ Краі»; б) по англійськи анонім в «Athenaeum» 1903, № 3924 (10-th January).

На незакордонне (неповне) видання «Із повісток і ескізів» 1902:

а) А. Нестеровський — в «Кіевской Старині» ноябрь, II, ст. 124-126; — б) В. — в «Літер.-Наук. Вістн.», т. XVIII (квіт.-черв.), ст. 25 і д.

На переклади з Хейяма і з Абуль-аля Мааррійського (в альманасі «Дубове листе» 1903) — рец. в «Кіевской Старині», 1903, май, II, ст. 127.

Б. Грінченко: А. Е. Кримській, какъ украинській писатель — «Кіевск. Стар.» 1903, январь, ст. 115-136 (і окремою відбиткою, Київ 1903, ст. 1-24). Звідси дещо передруковано у «Всемирн. Вѣстн.» 1903, февраль, ст. 196-197 (в огляді січної книжки «Кіевской Старини»; підпис — И. М. Ивановъ) та в «Зап. Наук. Т. ім. Шевч.», кв. 62, наук. хр. ст. 8.

И. Франко: Южно-русская литература — в «Энциклопед. Слов.» Брокгауза и Ефрона, полутомъ 81 (Спб. 1904), ст. 323.

Б. Грінченко: Кримській — стаття в «Большой Энциклопедіі» Южакова и Милукова (вид. т-ва «Просвѣщеніе»), т. XI.

На 3-є видання «Із повісток і ескізів» (Звинот. 1904) — рец. К. Я. в «Кіев. Стар.» 1904, декабрь, ст. 181-183.

На «Поете! ховайсь од людського ока!» (в збірці на пам'ять Котляревського, 1904) рец. Ів. Франка — в «Л.-Н. Вістн.», 1904, X: 2, ст. 45.

На повість «Андрій Лагзвський» (1905) — В. Гнатюк у «Літер.-Наук. Вістн.» 1905, надоліст, II, ст. 165.

Побіжний одзив Труша про поезію Кримського — в «Артист. Вістнику» 1905, зош. 7-8, ст. 111. Пор. «Руслан» 1905, № 272, ст. 3.

¹⁾ Довольно, опомнюсь! (ст. 59). Поезія, подруга юнихъ дней (61), Я въ рошѣ весенней гуляю (62), На душѣ тоска-тревога (63), Я смолюк (63), Не забуду я вовчки мертвий страхъ (64), Теплий громъ (64), По песку по золотому (65), Въ кровавомъ блескѣ мѣсяць князь (65), Тоска меня грызеть (66), Лиліи сребристой (66), Не люблю кладбища пышнаго (66), Скалы... Кедры (67).

Б. Фуссъ: Очерки современной малорусской литературы (Грабовскій, Крымскій, Чернявскій) — в «Наука и Жизнь» 1905 або 1906 (див. «Рада» 1911, № 30, ст. 3).

На «Бейрутські оповідання» (1906) — рец. в «Раді» 1906, № 13, у фельетоні.

В календарі: «Промінь, перший український календарь на 1907 рік, зложив О. Перехрестов» (Київ 1906) надруковано на ст. 56-ій портрет, з підписом: «Проф. А. Крымскій, поет».

Про белетристичні типи Крымського коротенький одзив І. Стеценка в його лекції про українське письменство — «Рада» 1907, № 1, ст. 3.

Л. Ковальчук 10 листопада 1907 р. в одеському товаристві «Просвіта» зробив доклад на тему: «А. Крымскій, як белетрист» — див. «Рада» 1907, № 261, ст. 4. — На ту саму тему Хвед. Коломийченко прочитав тоді публічний реферат в московському гурткові студентів Комерційного Інституту.

На другу частину «Пальмового гилля» (Москва 1908) рец. дав М. Шаповал — «Рада» 1908, № 136. І була довга рецензія Гната Хоткевича, здається, в «Українській Хаті».

Ол. Грушевський: Агафангел Крымскій (як белетрист) — «Літер.-Наук. Вістн.» 1908, серпень, ст. 239-244 (в розвідці: «Сучасне українське письменство в його типових представниках»).

Те саме в книжці О. Грушевського: З сучасної української літератури, Київ 1909, ст. 150-155.

М. Євшан: а) З нагоди останньої збірки поезій А. Крымського (= «Пальмове гилля», част. II) — «Літер.-Наук. Вістн.» 1909, грудень, ст. 570-576. Тут дано огляд узагалі белетристики А. Крымського, од найпершої збірки його оповіданнів.

б) М. Євшан: Під прапором мистецтва, Київ 1910, в спеціальному розділі про Крымського.

С. Єфремов: Історія українського письменства, Спб. 1911. Про Крымського на ст. 414-416. Порівн. критику Вол. Дорошенка на книжку Єфремова — «Літер.-Наук. Вістн.» 1911, грудень, ст. 473 і д., де про Крымського Дорошенко хотів би довести, що Єфремов не розуміє його екзотичної поезії (ст. 491-492). На те Дорошенкові відповідає Єфремов у «Раді» 1912, № 85, фельетон, стовп. 4.

Відзив про ліричну згадку: «Шевченкове свято в Москві 1891 року» (що вміщена в моск. «Сборникъ памяти Шевченка») див. «Украинская Жизнь» 1912, кн. 3, ст. 110.

«Крымскій» — стаття Ол. Грушевського в московському «Настольномъ Энциклопед. Словарѣ» т-ва бр. Гранатъ, т. 26 (1914).

«Крымскій» — стаття в «Новомъ Энциклопедическомъ Словарѣ» Брокгауза и Эфрона, т. 23 (Спб. 1915), ст. 511-512. Портрет Крымського — в додатку до тома 24-го.

Палій (= П. Постоловський): А. Кримський (літературна характеристика) — «Вісті Української Громади у м. Трапезонді», 1917, № 14 (вівт., 26 вересня), ст. 1-2.

Про переклади Кримського з Гайне («які перевищують всі інші своєю зверхньою красою») див. в передмові Д. Загула й В. Кобилянського до «Книги пісень» Гайнріха Гайне, част. I, Київ 1918, ст. 1-2.

С. Єфремов: а) Коротка історія українського письменства. Київ 1918, ст. 187; — б) в статті «Украинская литература» в «Настольномъ Энциклопедическомъ Словарѣ т-ва бр. Гранатъ» (М. 1918).

М. Могилянський: Белетристичні писання А. Кримського — «Книгарь» 1919, № 28.

С. Гаєвський в хрестоматії «Барвисті квітки», Київ 1919, ст. 9; там і дещо з поезій.

В «Історії українського письменства» С. Єфремова, вид. 4-е, т. II (Ляйпц. 1919) про Кримського див. ст. 229-232 (з портретом).

В газеті «Боротьба» 1919 р. № 79 (136) за 22 травня В. Коряк умістив статтю: «На руїнах міщанства», де він виходить з оповідання «Батьківське право» А. Кримського.

Дм. Рудик: «Короткий огляд українського письменства» (Гувань 1920) — на ст. 184-186 життєписна характеристика А. Кримського, із зразками віршів та прози.

Андр. Ніковський: Агатагел Кримський (В п'ятидесятиліття народження) — в варшавській газеті «Українська Трибуна» 1921, № 36 (7 черв.) — стаття на 4 стовпці. Її цілу передруковано в американській газеті «Канадійський фермер» 1921, 14 липня.

В. Юноша (= Петро Єфремов) — рец. на III частину «Пальмового гилля» — в катеринославському журналі «Вир Революції» 1921.

І. Кревецький, рецензія на «Пальмове гилля», част. III (Київ 1922) — у львівській газеті «Свобода» 1922, № 18 (19 листопада).

М. Плевако: Хрестоматія нової української літератури, т. II (Харк. 1923), ст. 179-180, характеристика та бібліографія А. Кримського (на ст. 181-186 вибірка з його поезій).

У харківських «Вістях ВУЦВК», в літер. додатку № 11, 16 грудня 1923, є комічний портрет акад. Кримського (малював Ол. Довженко) з приводу нового вибору акад. Кримського до київського Горсовета, а вірші дав Вал. Проноза.

Сатира на Кримського — Вал. Проноза: «І моя кримська усмішка» — в харківських «Вістях ВУЦВК» 1924, ч. 149 (4 липня), — з приводу довгого невиходу в світ «Російсько-українського словника», що редагує акад. Кримський.

В стінному календарі «Час» 1924, під 3 січня, подано цитату з циклу «В Трапезунті» та коротенький життєпис А. Кримського.

В «Підручнику історії української літератури» Ол. Дорошкевича (К. 1924) на ст. 209-211, § 274, обмальовано А. Кримського як повістяра, а на ст. 273-274, § 352, дано йому характеристику, як ліричному поетові.

ДЕ ЩО Є:

	Стор.
Життєпис акад. А. Е. Кримського	3-4
Додаток: Після 1918	4-5
Бібліографічний покажчик друкованих писань А. Е. Кримського:	6-41
I. Енциклопедичні орієнталістичні статті в словарях Брокгауза й Ефрона та т-ва бр. Гранат	6-7
II. Праці з семітської філології (а з-особна про арабську мову)	7-8
III. З історії мусульманства	8-10
IV. Коран	10
V. Історія Персії, її письменство й мова	10-12
VI. Історія й письменство арабів	13-16
VII. Тюркологія	16-17
VIII. Орієнталістичні видавництва та збірки, що їх редагував А. Кримський	18
IX. Фольклористика, етнографія й народня словесність	18-20
X. Філологія українська, старо-руська, слов'янська та порівняльна	20-24
XI. З історії старо-українського письменства	24
XII. З історії українського письменства XIX віку	24-26
XIII. Українознавчі видання за редагуванням А. Кримського	26-27
XIV. З історії Української Академії Наук	27-28
XV. Дописи	28-29
XVI. Оснівні збірки белетристичних і поетичних писань	29-30
XVII. Розкидана белетристика	30-32
XVIII. Вірші	32-38
XIX. Критики, рецензії й відзиви про А. Е. Кримського, як поета і белетриста	38-41
Де що є	43